

HOTĂRÂREA CURȚII (Camera a patra)

12 iulie 2007*

În cauza C-507/04,

având ca obiect o acțiune în constatarea neîndeplinirii obligațiilor formulată în temeiul articolului 226 CE, introdusă la 8 decembrie 2004,

Comisia Comunităților Europene, reprezentată de domnii M. van Beek și B. Schima, în calitate de agenți, asistați de M. Lang, Rechtsanwalt, cu domiciliul ales în Luxemburg,

reclamantă,

împotriva

Republicii Austria, reprezentată de domnul H. Dossi, în calitate de agent, cu domiciliul ales în Luxemburg,

pârâtă,

* Limba de procedură: germana.

CURTEA (Camera a patra),

compusă din domnul K. Lenaerts, președinte de cameră, domnul E. Juhász, doamna R. Silva de Lapuerta (raportor), domnii G. Arestis și T. von Danwitz, judecători,

avocat general: doamna J. Kokott,
grefier: domnul R. Grass,

având în vedere procedura scrisă,

după ascultarea concluziilor avocatului general în ședința din 11 ianuarie 2007,

pronunță prezenta

Hotărâre

- ¹ Prin cererea introductivă, Comisia Comunităților Europene solicită Curții să constate că Republica Austria nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 1 alineatele (1) și (2), al articolului 5, al articolului 6 alineatul (1), al articolului 7 alineatele (1) și (4), al articolului 8, al articolului 9 alineatele (1) și (2), precum și al articolului 11 din Directiva 79/409/CEE a Consiliului din 2 aprilie 1979 privind conservarea păsărilor sălbatice (JO L 103, p. 1, Ediție specială, 15/vol, p. 77, denumită în continuare „directiva”).

Cadrul juridic

Reglementarea comunitară

2 Potrivit articolului 1 alineatul (1), directiva se referă la conservarea tuturor speciilor de păsări care se găsesc în mod natural în stare sălbatică pe teritoriul european al statelor membre pentru care se aplică Tratatul CEE. Directiva reglementează protejarea, gestionarea și controlul asupra acestor specii și stabilește normele pentru exploatarea acestora. Alineatul (2) al acestui articol precizează că directiva se aplică păsărilor, precum și ouălor, cuiburilor și habitatelor acestora.

3 Articolul 5 din directivă prevede:

„Fără a se aduce atingere articolelor 7 și 9, statele membre iau măsurile impuse pentru a stabili un sistem de protecție pentru toate speciile de păsări menționate la articolul 1, interzicând în special următoarele:

- (a) omorârea sau capturarea deliberată a speciilor respective, indiferent de metoda utilizată;

- (b) distrugerea sau producerea de daune în mod deliberat asupra cuiburilor sau a ouălor sau eliminarea cuiburilor;

- (c) culegerea ouălor din natură și păstrarea acestora, chiar dacă sunt goale;

(d) perturbarea deliberată a acestor păsări, în special în perioada de reproducere sau de maturizare, dacă o astfel de perturbare este relevantă în contextul obiectivelor prezentei directive;

(e) ținerea în captivitate a păsărilor din specii a căror vânare și capturare este interzisă.”

4 Articolul 6 alineatul (1) din directivă interzice comerțul cu speciile de păsări protejate după cum urmează:

„Fără a se aduce atingere dispozițiilor alineatelor (2) și (3), statele membre interzic, pentru toate speciile de păsări menționate la articolul 1, vânzarea, transportul în scopul vânzării, păstrarea în scopul vânzării și oferirea spre vânzare a păsărilor vii sau moarte și a oricăror părți ale păsărilor sau produselor aviare ușor de recunoscut.”

5 Anexa III părțile 1 și 2 la directivă cuprinde o listă de specii care, în conformitate cu articolul 6 alineatele (2) și (3) din această directivă, sunt excluse, în anumite condiții, de la interdicția de vânzare.

6 Articolul 7 din directivă reglementează vânarea speciilor de păsări protejate. Prima teză a alineatului (1) al acestui articol prevede:

„Datorită efectivului populației, distribuției geografice și ratei de reproducere pe întreg teritoriul Comunității, legislația internă permite vânzarea speciilor menționate la anexa II.”

7 Articolul 7 alineatul (4) din directivă prevede:

„Statele membre se asigură că practicarea vânătorii, inclusiv a vânătorii cu șoimi, dacă aceasta se practică, desfășurată conform măsurilor de drept intern în vigoare, respectă principiile de utilizare rațională și de control echilibrat ecologic al speciilor de păsări respective și că această practică este compatibilă cu măsurile ce decurg din articolul 2, cu privire la populațiile acestor specii, în special ale speciilor migratoare. Statele membre se asigură în special că speciile cărora li se aplică legislația asupra vânătorii nu sunt vânată în perioada de maturizare, nici în diferitele etape de reproducere. În cazul speciilor migratoare, statele membre se asigură în special că speciile cărora li se aplică reglementările asupra vânătorii nu sunt vânată în perioada lor de reproducere sau pe parcursul rutei de întoarcere spre ariile de creștere. Statele membre trebuie să transmită Comisiei toate informațiile relevante privind punerea în aplicare efectivă a reglementărilor lor legislative asupra vânătorii.”

8 Articolul 8 din directivă prevede:

„(1) În privința vânării, a capturării sau a omorării păsărilor care intră sub incidența prezentei directive, statele membre interzic utilizarea oricărui mijloc, sistem sau metode folosite pentru capturarea sau omorârea pe scară largă sau neselectivă a păsărilor sau care pot produce dispariția pe plan local a unei specii, în special a uneia dintre speciile menționate la anexa IV litera (a).

(2) În afară de aceasta, statele membre interzic vânarea din mijloace de transport și în condițiile menționate la anexa IV litera (b).”

9 Potrivit articolului 9 alineatul (1) din directivă:

„Statele membre pot aplica derogări de la prevederile articolelor 5, 6, 7 și 8, în cazul în care nu există altă soluție satisfăcătoare, din următoarele motive:

(a) — în interesul siguranței și al sănătății publice;

— în interesul siguranței aerului [a se citi «aeriene»];

— pentru a preveni daune considerabile asupra recoltelor, a șeptelului, a pădurilor, a pescăriilor și a apelor;

— pentru protecția florei și a faunei;

(b) în scopul cercetării și al învățământului, al repopulării sau al reintroducerii și al înmulțirii necesare în acest sens;

(c) pentru a permite, în condiții strict controlate și pe bază selectivă, capturarea, păstrarea sau alte utilizări judicioase ale anumitor păsări în număr mic.”

10 Conform articolului 9 alineatul (2) din directivă, derogarea trebuie să specifice următoarele:

„— speciile care fac obiectul derogărilor;

— mijloacele, sistemele sau metodele autorizate pentru capturare sau sacrificare;

— condițiile de risc și circumstanțele de timp și spațiu sub rezerva cărora pot fi acordate astfel de derogări;

— autoritatea împuternicită să declare că sunt îndeplinite condițiile impuse și să decidă mijloacele, sistemele sau metodele care pot fi utilizate, în ce limite și de către cine;

— controalele care trebuie efectuate.”

11 Articolul 11 din directivă impune statelor membre să se asigure că introducerea speciilor de păsări care nu se găsesc în mod natural în stare sălbatică pe teritoriul european al respectivelor state nu prejudiciază flora și fauna locală.

Actele cu putere de lege și normele administrative ale diferitelor landuri austriece a căror conformitate cu dispozițiile directivei este contestată

Landul Austria Inferioară

- 12 Este vorba despre următoarele dispoziții: articolul 17 alineatul 5, articolul 18, precum și articolul 20 alineatul 4 și articolul 21 din Legea privind protecția naturii din landul Austria Inferioară [Niederösterreichisches Naturschutzgesetz 2000, LGBl. (Niederösterreich) 87/00, denumită în continuare „Nö NSchG”], articolul 95 din Legea privind vânătoarea din landul Austria Inferioară [Niederösterreichisches Jagdgesetz 1974, LGBl. (Niederösterreich) 76/74, denumită în continuare „Nö JagdG”] și articolul 22 din Regulamentul privind vânătoarea din landul Austria Inferioară [Niederösterreichische Jagdverordnung, LGBl. (Niederösterreich) 28/77, denumit în continuare „Nö JagdVO”].

- 13 Articolul 17 din Nö NSchG prevede:

„[...]”

- (5) Plantarea și promovarea plantelor care nu sunt autohtone și a celor care nu sunt adaptate locului respectiv, precum și introducerea și promovarea, în spații libere, a animalelor care nu sunt autohtone necesită autorizație din partea guvernului federal. Autorizația se refuză dacă populațiile autohtone adaptate, caracteristicile naturale (genetice) ale speciilor de animale și de plante autohtone sau frumusețea și caracteristicile peisajului sunt afectate în mod durabil.

[...]”

14 Articolul 18 din Nö NSchG prevede:

„(1) Normele în materie de protecție a speciilor au ca obiect protejarea și întreținerea speciilor faunei și florei sălbatice în diversitatea lor naturală și istorică. Protecția speciilor cuprinde:

1. protecția animalelor, a plantelor și a biocenozelor acestora împotriva pagubelor cauzate de om și în special de dominația sa;
2. protecția, întreținerea, dezvoltarea și restabilirea habitatelor speciilor faunei și florei sălbatice, precum și ocrotirea condițiilor lor de viață și
3. introducerea, în biotopuri corespunzătoare în cadrul ariei lor de repartizare naturală, de animale și de plante din speciile sălbatice înlăturate.

(2) Guvernul landului declară prin regulament ca fiind specii protejate complet sau, când este suficient pentru conservarea speciei, parțial sau temporar, plantele sălbatice sau animalele sălbatice care nu pot fi vâdate, a căror populație trebuie protejată sau întreținută

1. în temeiul caracterului lor rar sau al amenințării exercitate asupra populației lor;

2. din motive științifice sau legate de civilizația țării;
3. în temeiul utilității sau al importanței lor pentru ecosistem sau
4. în vederea conservării diversității sau a specificității naturii și a peisajelor. Regulamentul poate desemna speciile animale sau vegetale a căror populație de pe teritoriul landului este amenințată cu dispariția.

(3) Specii care nu sunt prezente în mod natural pe teritoriul landului pot fi asimilate prin regulament speciilor protejate în mod special care sunt prezente în mod natural pe teritoriul respectiv atunci când acest lucru este necesar pentru protejarea populației lor, în scopul limitării sau al excluderii, pe teritoriul de aplicare a prezentei legi, a cauzelor care se află la originea diminuării populației acestor specii, amenințând existența acesteia, și atunci când speciile respective

1. sunt protejate în mod special în alt land al Austriei sau în țara lor de origine;
2. sunt prevăzute și identificate ca atare într-o convenție internațională la care Republica Austria a aderat sau
3. sunt, conform unor informații confirmate, amenințate cu dispariția, fără a fi protejate în țara lor de origine.

(4) În ceea ce privește speciile protejate în mod special în aplicarea alineatelor 2 și 3, se interzice:

[...]

2. urmărirea, perturbarea deliberată, capturarea, menținerea în captivitate, rănirea sau omorârea animalelor, dobândirea, deținerea, transmiterea, transportul sau oferirea spre vânzare, indiferent dacă sunt vii sau moarte;
3. producerea de daune, distrugerea sau eliminarea ouălor, a larvelor, a crisalidelor sau a cuiburilor acestor animale sau a ariilor lor de creștere, de reproducere, de depunere a icrelor ori de adăpostire, precum și
4. perturbarea biotopurilor, a locurilor de reproducere și de habitat a speciilor amenințate cu dispariția și vizate de regulament, în special prin fotografiere sau filmare.

(5) În lipsa altei soluții satisfăcătoare, este permisă, din luna octombrie până la sfârșitul lunii februarie, eliminarea, producerea de daune sau distrugerea locurilor de reproducere ori a cuiburilor de animale protejate în mod special atunci când nu conțin pui și se află în interiorul unei clădiri.

(6) Dacă este cazul, regulamentul poate să definească de asemenea măsurile de protecție a habitatului, precum și de conservare și de creștere a populației speciilor protejate în mod special, precum și să interzică sau să limiteze acțiunile susceptibile de a provoca o diminuare și mai importantă a populațiilor.

[...]"

15 Articolul 20 din Nö NSchG prevede:

„[...]

(4) Guvernul landului poate decide să acorde derogări de la articolul 18, în special în scopuri științifice sau pedagogice, dacă nu există riscul să rezulte un pericol pentru flora și fauna sălbatice protejate [...]. Autorizația trebuie să indice cel puțin:

1. speciile care fac obiectul derogării;
2. mijloacele, dispozitivele sau metodele de capturare sau de ucidere și
3. controalele ce trebuie efectuate.”

16 Articolul 21 din Nö NSchG are următorul cuprins:

„(1) Fără a aduce atingere normelor specifice prevăzute de dispozițiile prezentei legi sau ale regulamentelor și ale deciziilor administrative adoptate pentru punerea în aplicare a acesteia, măsurile privind utilizarea comercială a terenurilor nu sunt, în principiu, afectate [...]. Această dispoziție derogatorie nu se aplică dacă sunt afectate în mod intenționat plante și animale protejate sau habitate protejate sau când plante și animale amenințate cu dispariția [...] sunt afectate de măsuri.

(2) Fără a aduce atingere normelor specifice prevăzute de dispozițiile prezentei legi sau ale regulamentelor și deciziilor administrative adoptate pentru punerea în aplicare a acesteia, măsurile privind utilizarea agricolă sau silvicolă modernă și durabilă a terenurilor în cadrul unei exploatații agricole sau forestiere nu sunt, în principiu, afectate [...]. Această dispoziție derogatorie nu se aplică dacă sunt afectate în mod intenționat plante și animale protejate sau habitate protejate sau când plante și animale amenințate cu dispariția [...] sunt afectate de măsuri.

(3) O utilizare agricolă sau silvicolă este considerată modernă și durabilă dacă, în cadrul unei exploatații agricole sau forestiere, activitățile sunt destinate producției sau obținerii de produse vegetale sau animale și sunt organizate conform unor proceduri uzuale într-o anumită regiune și la un moment dat sau pe baza experiențelor transmise și dacă utilizarea respectivă, adaptată condițiilor naturale, garantează în mod durabil performanțe într-un sistem în stare bună de funcționare, fără a epuiza bazele de producție și a supune natura și peisajele unei presiuni nejustificate.”

17 Articolul 95 din Nö JagdG prevede:

„(1) Sunt interzise toate metodele neselective de vânătoare; se interzice în special:

[...]

3. vânătoarea pe timp de noapte [...]; această interdicție nu se aplică vânătorii de [...] cocoși de munte, cocoși de mesteacăn, găște sălbatice, rațe sălbatice și becață;

4. utilizarea, pentru capturarea sau uciderea vânatului, de dispozitive de iluminare a țintelor;

[...]

8. utilizarea ca momeală vie de păsări orbite sau mutilate, precum și a momelilor anesteziate, utilizarea casetofoanelor, a dispozitivelor electrice sau electronice capabile să ucidă sau să amețească; utilizarea oglinzilor sau a altor mijloace de orbire, a explozivilor sau a plaselor neselective; gazarea sau fumigarea;

9. vânătoarea vânatului cu pene cu ajutorul lațurilor, sârmelor, cârligelor, plaselor sau capcanelor;

10. vânătoarea din aeronave sau din autovehicule în mișcare sau din vapoare propulsate cu o viteză mai mare de 5 kilometri pe oră.

[...]”

18 Articolul 22 din Nö JagdVO prevede:

„(1) Vânatul următor nu poate fi, în principiu, urmărit, capturat sau ucis decât în perioadele indicate mai jos:

[...]

15. cocoșul de munte, între 1 și 31 mai în anii pari;

16. cocoșul de mesteacăn, între 1 și 31 mai în anii impari;

[...]

18. cocoșul de munte încrucișat, între 1 ianuarie și 31 decembrie;

[...]

22. sitarul de pădure, între 1 septembrie și 31 decembrie și între 1 martie și 15 aprilie;

[...]”

Burgenland

¹⁹ Este vorba despre următoarele dispoziții: articolele 16, 16a și 16b din Legea privind protecția naturii și întreținerea peisajelor din Burgenland [Burgenländisches Naturschutz- und Landschaftspflegegesetz, LGBl. (Burgenland) 27/1991, denumită în continuare „Bgl. NSchLPfG”], articolul 88a alineatele 1 și 2, precum și articolul 88b din Legea privind vânătoarea din Burgenland [Burgenländisches Jagdgesetz 1988, LGBl. (Burgenland) 11/1989, denumită în continuare „Bgl. JagdG”], articolul 76 alineatul 1 din Regulamentul privind vânătoarea din Burgenland

[Burgenländische Jagdverordnung, LGBl. (Burgenland) 24/1989, denumit în continuare „Bgl. JagdVO”), precum și articolele 2 și 6 din Regulamentul privind protecția speciilor din Burgenland [Burgenländische Artenschutzverordnung 2001, LGBl. (Burgenland) 36/2001, denumit în continuare „Bgl. ArtenschutzVO”).

20 Articolul 16 din Bgl. NSchLPfG prevede:

„(1) În măsura în care nu sunt considerate vânat sau supuse dreptului pescuitului, sunt protejate:

- a) animalele sălbatice [...], precum și cele menționate în anexa I la Directiva 79/409/CEE, în anexele II, IV și V la Directiva 92/43/CEE, în anexele II și III la Convenția de la Berna, precum și speciile enumerate în anexele I și II la Convenția de la Bonn;

- b) fără a se aduce atingere punctului a), toate celelalte specii de păsări sălbatice sunt protejate, cu excepția graurului (*Sturnus vulgaris*), în conformitate cu articolul 88a [din Bgl. JagdG], [...]

(2) În ceea ce privește speciile animale protejate sau amenințate, guvernul landului definește prin regulament:

- a) excepții [...];

- b) măsurile și metodele de capturare interzise în scopul protejării populației speciilor;

- c) măsuri ce trebuie luate în vederea favorizării reînnoirii populației de specii protejate; [...]

- d) speciile pentru care, în scopul protejării, se interzice eliminarea, deteriorarea sau distrugerea cuiburilor și a ariilor lor de creștere, a locurilor de paradă nupțială, a ariilor de reproducere, a zonelor de odihnă și de hibernare (arbori care adăpostesc un cuib, arbori scorburoși, faleză și pereți în care se clădesc cuiburi, stufărișuri, vizuine și locuri similare) și

[...]

(4) Se interzice urmărirea, tulburarea, capturarea, transportul, menținerea în captivitate, rănirea, omorârea, deținerea, înlăturarea sau vătămarea animalelor protejate, în toate stadiile dezvoltării lor. Se interzice oferirea spre vânzare, achiziționarea sau transmiterea unor astfel de animale sau de părți din acestea, oricare ar fi starea, vârsta sau stadiul lor de dezvoltare. De asemenea, se interzice anunțarea în public a disponibilității pentru vânzarea sau achiziționarea unor astfel de animale.

(5) Orice persoană care este posesor sau proprietar de animale aparținând unor specii protejate (inclusiv de părți din astfel de animale și indiferent de stadiul de dezvoltare a acestor animale) trebuie, la cererea autorităților, să facă dovada provenienței lor. Animalele protejate găsite moarte sau într-o stare care necesită îngrijiri sunt proprietatea landului și trebuie predate fără întârziere autorităților sau unei instituții științifice desemnate de acestea.

[...]"

21 Articolul 16a din Bgld NSchLPfIG prevede:

„(1) Guvernul landului asigură sau restabilește o diversitate și o suprafață suficiente ale habitatelor speciilor vizate prin Directivele 79/409/CEE și 92/43/CEE [...]. Acest lucru presupune în primul rând următoarele măsuri:

- a) crearea de zone protejate [...] sau încheierea de convenții, precum și acordarea de ajutoare [...];

- b) întreținerea și amenajarea orientată în funcție de protecția habitatelor care se află în interiorul și în exteriorul zonelor protejate în mod special;

- c) restabilirea habitatelor distruse;

- d) crearea de habitate;

- e) menținerea, restabilirea și ameliorarea proceselor ecologice care condiționează dezvoltarea naturală a habitatelor.

(2) Guvernul landului supraveghează și întocmește documentația privind starea de conservare a speciilor vizate prin directivele [...]

(3) Guvernul landului adoptă prin regulament măsuri de cercetare, de control sau de conservare, astfel încât capturările sau omorârea involuntară să nu aibă consecințe negative asupra speciilor protejate.

[...]”

22 Articolul 16b din Bgld NSchLPfIG prevede:

„Ținând seama de nevoile lor de protejare specifice, guvernul landului ia măsuri speciale de protecție față de speciile migratoare a căror sosire este regulată, în ceea ce privește ariile lor de reproducere, de năpârlire și de hibernare și în ceea ce privește zonele de popas în aria lor de migrație, precum și în ceea ce privește mediul lor apropiat. În acest sens, acesta acordă o importanță deosebită protejării zonelor umede, în special celor de importanță internațională.”

23 Articolul 88a din Bgld JagdG prevede:

„(1) În scopul protejării viilor (alineatul 2), combaterea graurilor este autorizată în cursul perioadei cuprinse între 15 iulie și 30 noiembrie.

(2) În cazul în care apariția masivă a graurilor în zone viticole este previzibilă, necesitatea acestei măsuri trebuie constatată prin regulament al guvernului landului [...]"

24 Articolul 88b din Bgld JagdG prevede:

„[...]

(2) sitarul de pădure poate fi vânat între 1 martie și 15 aprilie (vânătoare de becașine).”

25 Potrivit articolului 76 din Bgdl JagdVO:

„(1) Animalele care pot fi vâdate, enumerate în continuare, nu pot fi urmărite, capturate sau omorâte în cursul perioadelor în care vânătoarea nu este permisă, indicate mai jos:

[...]

2. Vânat cu pene:

[...]

e) Porumbei sălbatici

Porumbelul gulerat și guguștiucul, între 16 aprilie și 30 iunie;

Porumbelul sălbatic, între 1 noiembrie și 30 iunie;

f) Becațe:

Sitarul de pădure, între 1 ianuarie și 28 februarie și între 16 aprilie și 30 septembrie,

[...]

[...]”

26 Articolul 2 din Bgld ArtenschutzVO prevede:

„(1) Este interzis să se aducă atingere ariilor de creștere, de reproducere, de odihnă și de hibernare ale următoarelor specii:

prigoare (*Merops apiaster*)

I - 6000

dumbrăveancă (*Coracias garrulus*)

stâncuță (*Corvus monedula*)

pescăruș albastru (*Alcedo atthis*)

[...]

chira de baltă (*Sterna hirundo*)

lăstunul de mal (*Riparia riparia*)

ciocănițoarea cu spate alb (*Dendrocopos leucotos*)

barza albă (*Ciconia ciconia*)

pupăza (*Upupa epops*)

[...]

(2) Se interzice în mod special

1. înlăturarea stâncilor, a pereților sau a plantelor lemnoase care servesc drept locuri pentru speciile menționate la articolul 2 alineatul 1 sau escaladarea acestora în cursul perioadei de reproducere;

[...]”

27 Articolul 6 din Bgld ArtenschutzVO prevede:

„Utilizarea în scopuri agricole sau silvicole este permisă în conformitate cu articolul 19 [din Bgld NSchLPfG]. Dispozițiile prezentului regulament nu aduc atingere exercitării regulate a vânătorii și a pescuitului.”

Landul Carintia

28 Este vorba despre următoarele dispoziții: articolul 3, articolul 51 alineatele 1-5, articolul 59 alineatul 1 și articolul 68 alineatul 1 din Legea privind vânătoarea din landul Carintia [Kärntner Jagdgesetz 2000, LGBL. (Kärnten) 21/2000, denumită în continuare „KrntJagdG”], precum și articolul 9 alineatul 2 din Regulamentul privind vânătoarea din landul Carintia [Kärntner Jagdgesetz 2000 – Durchführungsverordnung, LGBL. (Kärnten) 132/1991, denumit în continuare „KrntJagdVO”].

29 Articolul 3 din KrntJagdG prevede:

„(1) Vânătoarea trebuie practică în mod adecvat și în conformitate cu uzanțele, ținând seama de principiile de bună administrare a vânătorii. Este interzisă punerea în pericol a populației unei specii de vânat printr-o practicare inadecvată a vânătorii. În plus, vânătoarea trebuie practică astfel încât să nu se reducă efectele pozitive de interes general ale pădurii și, în special, să se împiedice ca vânatul să producă pagube care amenință pădurea [...]

(2) Vânătoarea este bine administrată atunci când practicarea sa, inclusiv gestionarea cinegetică, are ca efect obținerea și conservarea unei populații de vânat sănătoase, de specii diverse și adaptată la mărimea, precum și la caracteristicile zonei de vânătoare. Un ecosistem în echilibru, nevoile agriculturii și ale silviculturii, precum și o organizare a vânatului conformă principiilor ecologiei trebuie luate în considerare în acest sens. Buna administrare a vânătorii cuprinde, de asemenea, protecția vânatului în conformitate cu reglementarea.

[...]”

30 Articolul 51 din KrntJagdG prevede:

„(1) Vânătoarea este închisă tot timpul anului în ceea ce privește [...]

(2) În ceea ce privește speciile de vânat care nu sunt menționate la alineatul 1, guvernul landului stabilește prin regulament, ținând seama de principiile unei bune administrări a vânătorii (articolul 3), al conservării speciilor de vânat amenințate, precum și luând în considerare vârsta, sexul și specificitățile biologice ale vânatului, care nu poate fi vânat tot timpul anului sau în anumite perioade (perioade de închidere a vânătorii). [...]

(3) În caz de amenințare gravă a populațiilor de vânat, rezultând din pierderi de vânat cauzate de condiții meteorologice extraordinare, de catastrofe naturale, de epidemii etc., guvernul landului poate, în interesul unei bune administrări a vânătorii, să prelungească perioadele de închidere pe ansamblul teritoriului landului, în anumite districte administrative sau în anumite zone de vânătoare sau să

decreteze că, pentru anumite specii de vânat, vânătoarea este închisă tot timpul anului. Acest regulament se abrogă din momentul în care motivul care stă la originea adoptării sale a dispărut.

(4) Guvernul landului poate prelungi, pentru specii de vânat determinate, perioadele de închidere stabilite în temeiul alineatelor 1 sau 2 pentru ansamblul zonelor de vânătoare sau pentru unele dintre acestea ori – în măsura în care nu este vorba despre specii de vânat menționate la alineatul 4a – să le suprimă sau să le scurteze, atunci când acest lucru pare justificat în interesul unei bune administrări a vânătorii, în raport cu condițiile locale sau climatice. Astfel de regulamente pot fi adoptate pentru o durată maximă de doi ani.

(4a) Pentru a permite, în mod selectiv și în număr mic, uciderea, capturarea sau deținerea speciilor de vânat cu pene protejate tot timpul anului [...], guvernul landului poate – în măsura în care nu există altă soluție satisfăcătoare – să suprimă sau să scurteze perioada în care vânătoarea nu este permisă, stabilită în temeiul alineatului 1 pentru acest vânat, în interesul sănătății publice, al siguranței publice sau al siguranței navigației aeriene, pentru a preveni daune considerabile asupra recoltelor, a șeptelului, a pădurilor, a zonelor de pescuit și a apelor, pentru protejarea faunei și a florei sălbatice sau în scopuri de cercetare, de repopulare, de reintroducere, precum și pentru creșterea necesară în acest scop. În plus, această reglementare nu poate fi adoptată decât cu condiția ca populațiile speciilor enumerate în regulament să rămână într-o stare de conservare favorabilă, în pofida suprimării sau a scurtării perioadei în care vânătoarea nu este permisă. De asemenea, o astfel de reglementare poate fi adoptată, cu condiția să nu fie vorba de o specie de vânat cu pene protejată tot timpul anului, atunci când celelalte condiții sunt îndeplinite, în scopul protejării proprietății în general sau al conservării habitatului natural. Această reglementare poate fi adoptată pentru o durată maximă de doi ani.

(5) Pe de altă parte, guvernul landului poate suspenda, pentru o durată potrivită, aplicarea, în ansamblul zonelor de vânătoare ale unui district administrativ sau în unele dintre acestea, perioada de închidere de care beneficiază o specie de vânat

anume – cu excepția speciilor de vânat menționate la alineatul 4a – atunci când interesele unei bune administrări a vânătorii sau a agriculturii sau a silviculturii impun acest lucru. Totuși, aplicarea perioadei de închidere pentru speciile de vânat menționate la alineatul 4a poate fi suspendată doar atunci când acest lucru apare ca necesar în scopul protejării unuia dintre interesele menționate la alineatul 4a, în lipsa altei soluții satisfăcătoare și cu condiția ca cerințele prevăzute la alineatul 4a a doua teză să fie îndeplinite.

[...]"

31 Articolul 59 din KrntJagdG prevede:

„(1) Titularul unui drept de vânătoare trebuie să înscrie animalele ucise, capturate sau moarte în alt mod în zona sa de vânătoare în cursul anului cinegetic pe o listă a vânatului ucis, fiind ținută o listă separată pentru fiecare zonă de vânătoare; atunci când a fost stabilit un singur plan de vânătoare pentru zonele de vânătoare limitrofe, înscrierea se face pe o listă a vânatului ucis. [...]

(2) Pentru a ține lista vânatului ucis, trebuie să se folosească formularul stabilit prin regulamentul al Biroului Asociației Vânătorilor din Carintia. La adoptarea respectivului regulament, trebuie să se ia în considerare conținutul și scopul listei vânatului ucis.

[...]"

32 Potrivit articolului 68 din KrntJagdG:

„(1) Este interzisă:

[...]

19. distrugerea cuiburilor și a pontelor vânatului cu pene sau adunarea ouălor fără autorizație [...], precum și perturbarea locurilor de reproducere a vânatului cu pene în perioada de reproducere și de creștere a puilor;

[...]”

33 Articolul 9 din KrntJagdVO are următorul cuprins:

„[...]

(2) Vânatul enumerat în continuare nu poate fi vânat decât în cursul perioadelor indicate (perioade de vânătoare) și trebuie ocrotit în afara acestor perioade:

[...]

I - 6006

— cocoșul de munte, între 10 și 31 mai;

— cocoșul de mesteacăn, între 10 și 31 mai;

[...]

— lișița, între 16 august și 31 ianuarie;

— sitarul de pădure, între 1 septembrie și 31 decembrie și între 16 martie și 10 aprilie;

— porumbelul gulerat și guguștiucul, între 1 august și 31 decembrie și între 16 martie și 10 aprilie;

— cioara grivă, între 1 iulie și 15 martie;

— gaița, între 1 iulie și 15 martie;

— coțofana, între 1 iulie și 15 martie.

[...]"

Landul Austria Superioară

34 Este vorba despre următoarele dispoziții: articolul 27 alineatele 1 și 2 din Legea privind protecția naturii și a peisajelor din landul Austria Superioară [Oberösterreichisches Natur- und Landschaftsschutzgesetz, 2001, LGBL. (Oberösterreich) 129/2001, denumită în continuare „Oö NSchG”), articolul 48 alineatele 1-4, precum și articolul 60 alineatul 3 din Legea privind vânătoarea din landul Austria Superioară [Oberösterreichisches Jagdgesetz, LGBL. (Oberösterreich) 32/1964, denumită în continuare „Oö JagdG”), articolul 5 alineatul 2 și articolul 11 din Regulamentul privind protecția speciilor din landul Austria Superioară [Oberösterreichische Artenschutzverordnung, LGBL. (Oberösterreich) 73/2003, denumit în continuare „Oö ArtenschutzVO”), precum și articolul 1 din Regulamentul privind perioadele de protecție a animalelor care pot fi vâdate din landul Austria Superioară [Oberösterreichische Schonzeitenverordnung, LGBL. (Oberösterreich) 30/1990, denumit în continuare „Oö SchonzeitenVO”).

35 Articolul 27 din Oö NSchG prevede:

„(1) Plantele și ciupercile sălbatice, precum și animalele sălbatice care nu pot fi vâdate pot face obiectul unei protecții speciale prin regulament al guvernului landului, în măsura în care specia respectivă este rară în peisajul local, existența sa este amenințată sau menținerea sa pe motive de echilibru ecologic prezintă un interes public, dacă alte interese publice nu prevalează asupra acestor interese de protecție. Această dispoziție nu aduce atingere niciunei dispoziții legale contrare.

(2) În oricare dintre regulamentele prevăzute la alineatul 1, trebuie să se precizeze, ținând seama de articolele 5-7 și de articolul 9 din Directiva păsări, precum și de articolele 12 și 13 din Directiva habitate:

1. speciile protejate total sau parțial;

2. zona și perioada de protecție;
3. măsurile care vizează protejarea progenerării, sălbatice sau de crescătorie, a plantelor, a ciupercilor sau a animalelor protejate;
4. măsurile care vizează protejarea habitatelor restrânse ale plantelor, ale ciupercilor sau ale animalelor protejate.”

36 Articolul 48 din Oö JagdG prevede:

„(1) În scopul gestionării cinegetice [...], vânătoarea trebuie închisă în măsura în care acest lucru este necesar, ținând seama de nevoile legate de specificul rural. Guvernul landului stabilește, prin regulament și după ascultarea comisiei consultative a landului în materie de vânătoare, perioadele de închidere a vânătorii pentru diferitele specii de vânat, făcând distincție, dacă este cazul, în funcție de vârstă și sex, sau interzice complet vânătoarea la unele specii de vânat.

(2) În cursul perioadei de închidere a vânătorii, animalele din specia în cauză nu pot fi nici vâdate, nici capturate, nici ucise.

(3) Este interzisă eliminarea, producerea de daune sau distrugerea pontelor și a cuiburilor vânatului cu pene; titularul dreptului de vânătoare este totuși autorizat să strângă ouă de vânat cu pene în scopul creșterii artificiale, în vederea clocirii.

(4) Guvernul landului poate, în cursul perioadei de închidere a vânătorii, să autorizeze capturarea vânatului în scopul creșterii, precum și uciderea vânatului în scopuri științifice sau de analiză.

[...]"

37 Articolul 60 din Oö JagdG prevede:

„[...]

(3) În imobilele de locuit și clădirile comerciale, precum și în grădinile familiale împrejmuite, posesorul poate captura sau ucide și își poate însuși [...] ulii, șoimi negri și ereți dacă acest lucru este necesar pentru a împiedica daune importante, în special asupra culturilor, a crescătoriilor și a altor forme de proprietate.”

38 Articolul 5 din Oö ArtenschutzVO are următorul cuprins:

„Sunt protejate [...]:

2. speciile de păsări sălbatice care nu pot fi vâdate și care sunt indigene pe teritoriul european al statelor membre ale Uniunii Europene (articolul 1 din

Directiva 79/409/CEE [...], cu excepția coșofanei (*Pica pica*), a gaiței (*Garrulus glandarius*), a ciorii negre (*Corvus corone corone*) și a ciorii grive (*Corvus corone cornix*).

[...]"

39 Conform articolului 11 din Oö ArtenschutzVO:

„Capturarea selectivă [de exemplare din] speciile [...] în vederea expozițiilor tradiționale de păsări cântătoare nu poate fi autorizată decât în districtul administrativ al [...], în afara zonelor de protecție a păsărilor [articolul 4 alineatul (1) a patra teză din Directiva păsări], iar deținerea lor nu poate fi autorizată decât în districtele [...] și doar în următoarele condiții:

[...]"

40 Articolul 1 din Oö SchonzeitenVO prevede:

„(1) În cursul perioadei indicate în care vânătoria nu este permisă, animalele care pot fi vâdate, menționate mai jos, nu pot fi vâdate, capturate sau omorâte:

[...]

Cocoșul de munte, cocoșul de munte încrucișat și cocoșul de mesteacăn:

— cocoșul, între 1 iunie și 30 aprilie;

— găina, tot timpul anului.

[...]

Sitarul de pădure, între 1 mai și 30 septembrie.

[...]

(2) Prima și ultima zi a fiecărei perioade în care vânătoarea nu este permisă sunt incluse în aceasta din urmă.”

Landul Salzburg

⁴¹ Este vorba despre următoarele dispoziții: articolul 3, articolul 54 alineatul 1, articolul 59, articolul 60 alineatele 3a și 4a, articolul 72 alineatul 3, precum și articolele 103 și 104 din Legea privind vânătoarea din landul Salzburg [Salzburger Jagdgesetz 1993, LGBl. (Salzburg) 100/1993, denumită în continuare „Sbg JagdG”], articolul 34 din Legea privind protecția naturii din landul Salzburg [Salzburger Naturschutzgesetz 1999, LGBl. (Salzburg) 73/1999, denumită în continuare „Sbg NSchG”] și articolul 1 din Regulamentul privind perioadele în care vânătoarea nu este permisă din landul

Salzburg [Salzburger Schonzeiten-Verordnung, LGBL. (Salzburg) 53/1996, denumit în continuare „Sbg SchonzeitenVO”].

42 Articolul 3 din Sbg JagdG prevede:

„Dreptul de vânătoare trebuie exercitat cu respectarea principiilor unei vânători responsabile [...], astfel încât

- a) să se conserve o populație sănătoasă de vânat de diverse specii, potrivit habitatului disponibil;
- b) să se conserve bazele naturale ale vieții vânatului;
- c) să nu fie afectate efectele pozitive de interes general ale pădurii și în special să se împiedice ca vânatul să producă pagube care amenință pădurea;
- d) să nu fie afectat interesul general al protecției naturii și a peisajelor;
- e) să se ocrotească fauna sălbatică în diversitatea sa ca o componentă esențială a naturii indigene și ca element al ecosistemului natural;

f) să se afecteze cel mai puțin posibil utilizarea conformă reglementării a terenurilor în scopuri agricole sau silvicole.”

43 Articolul 54 din Sbg JagdG prevede:

„(1) Pentru speciile de vânat enumerate mai jos, perioadele în care vânătoarea nu este permisă trebuie stabilite prin regulament al guvernului landului: [...] cocoșul de munte, cocoșul de munte încrucișat, cocoșul de mesteacăn, fazanul, porumbelul gulerat, guguștiucul, rața mare, rața cu cap negru, rața moțată, gâsca de semănătură, gâsca de vară, sitarul de pădure, lișița, cioara neagră, cioara grivă, corbul, coțofana, gaița, pescărușul răzător, stârcul cenușiu, cormoranul. În cursul perioadelor în care vânătoarea nu este permisă (inclusiv prima și ultima zi), aceste specii de vânat nu pot fi urmărite, capturate sau ucise [...]. Cu ocazia stabilirii perioadelor în care vânătoarea nu este permisă, trebuie să se țină cont de particularitățile biologice ale speciilor respective în perspectiva unei conservări durabile, precum și de cerințele agriculturii și ale silviculturii. Perioadele în care vânătoarea nu este permisă pot fi de asemenea stabilite separat, în funcție de vârstă și de sex. Pentru speciile de păsări care, conform anexei II la Directiva păsări [...], nu sunt considerate specii care pot fi vâdate în Austria, perioadele de vânătoare nu pot fi stabilite decât dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la articolul 104 alineatul 4. Pentru toate speciile de păsări, trebuie să se asigure ca perioada în care vânătoarea nu este permisă să cuprindă perioada de creștere, diferitele stadii de reproducere și de maturizare, precum și, în cazul păsărilor migratoare, ruta de întoarcere spre ariile de creștere.

[...]”

44 Articolul 59 din Sbg JagdG prevede:

„(1) [...]. În plus, [exemplarele din] speciile de păsări sălbatice care nu sunt menționate în anexa II la Directiva păsări ca specii care pot fi vâdate în Austria pot fi

ucise doar în cadrul unui plan de vânătoare. Guvernul landului are posibilitatea să decreteze prin regulament că, de asemenea, anumite alte specii de vânat nu pot fi vâdate decât în cadrul unui plan de vânătoare, atunci când acest lucru este necesar pentru obținerea și conservarea unei populații de vânat conforme principiilor articolului 3. [...]

(2) Planificarea prelevărilor trebuie să ia în considerare întotdeauna numărul de animale ucise în anii anteriori, numărul confirmat de animale moarte de moarte naturală sau accidentală, întinderea și dezvoltarea pagubelor cauzate pădurii de către vânat, precum și starea de sănătate și structura populației vânatului.

(3) Guvernul landului adoptă dispozițiile mai detaliate care sunt necesare pentru stabilirea și adoptarea planului de vânătoare [...]"

45 Articolul 60 din Sbg JagdG are următorul cuprins:

„[...]

(3) În ceea ce privește speciile de păsări menționate în articolul 59 alineatul 1 a doua teză, nu se poate stabili un număr minim de prelevări. Guvernul landului stabilește prin regulament și prin aplicarea *mutatis mutandis* a articolului 104 alineatul 4 numărul maxim de prelevări autorizate și repartizarea lor între zonele de vânătoare. Înainte de adoptarea acestui regulament, acesta ascultă Federația de Vânătoare din Salzburg, Federația de Pescuit a Landului Salzburg, Camera de Agricultură și de

Silvicultură a Landului Salzburg, precum și pe mediatorul pentru mediu al landului. Numărul maxim de prelevări autorizate este stabilit astfel încât să se obțină sau să se păstreze pe teritoriul landului o populație a speciei de păsări respective conformă principiilor enunțate la articolul 3, fără să se provoace pagube inacceptabile.

[...]

(4a) Planul anual de vânătoare indică, pentru fiecare specie de vânat, numărul maxim de prelevări autorizate sau numărul minim de prelevări [impuse] sau ambele, repartizându-le, dacă este cazul, în funcție de sex și de grupa de vârstă, precum și distribuirea acestor prelevări între diferitele zone de vânătoare. [...]"

⁴⁶ Articolul 72 din Sbg JagdG prevede:

„[...]

(3) Utilizarea capcanelor pentru uciderea vânatului este, în principiu, interzisă. Guvernul landului poate totuși hotărî să oblige proprietarii de terenuri de vânătoare sau comunitățile de conservare să utilizeze astfel de capcane atunci când:

a) viața sau sănătatea omului este amenințată de animale sălbatice, iar această amenințare nu poate fi evitată altfel sau

b) interese publice de o importanță comparabilă nu pot fi protejate altfel.

[...]”

47 Articolul 103 din Sbg JagdG prevede:

„(1) Speciile de vânat menționate în continuare sunt protejate în mod special în toate stadiile vieții lor:

[...]

b) toate speciile de vânat cu pene.

(2) Dispozițiile de protecție de mai jos se aplică în ceea ce privește speciile de vânat menționate la alineatul 1;

a) se interzice orice formă de captură sau de ucidere deliberată a animalelor prelevate în natură;

b) se interzice perturbarea deliberată a acestor specii, îndeosebi în cursul perioadelor de reproducere, de maturizare, de hibernare și de migrație;

- c) se interzice distrugerea, deteriorarea sau înlăturarea deliberată a locurilor de reproducere, a cuiburilor sau a spațiilor de odihnă;

- d) se interzic strângerea ouălor în natură și deținerea ouălor, chiar și goale;

- e) se interzic deținerea, transportul, comercializarea sau schimbul, precum și oferirea spre vânzare de exemplare, vii sau moarte, din speciile [...], care au fost prelevate în natură. Această interdicție se referă de asemenea la orice produs obținut din animale, precum și la orice alt bun, în cazul în care reiese din documentul justificativ, din ambalaj, dintr-o etichetă sau din orice alte circumstanțe că este vorba de părți sau de produse obținute din animalul în cauză;

- f) se interzic vânzarea de exemplare, vii sau moarte, din speciile [...], care au fost prelevate în natură, precum și transportul, deținerea în vederea vânzării și oferirea spre vânzare de astfel de exemplare; această interdicție se aplică de asemenea părților din aceste animale care se pot recunoaște și produselor obținute din aceste animale.

(3) Atunci când intervenții în scopuri agricole sau silvicole amenință pontele, proprietarul vânătorii le poate deplasa sau elimina în vederea clocirii artificiale, în măsura în care ponta nu poate fi salvată altfel.”

48 Articolul 104 din Sbg JagdG prevede:

„[...]”

I - 6018

(4) Autoritatea poate autoriza alte derogări de la interdicțiile prevăzute la articolul 103 alineatul 2 dacă acest lucru nu pune în pericol populația speciei sălbatice în cauză și dacă nu există nicio altă soluție satisfăcătoare pentru a atinge obiectivul urmărit. Aceste derogări nu pot fi acordate decât pentru următoarele obiective:

- a) protecția altor animale sau plante sălbatice și conservarea habitatelor lor naturale;

- b) prevenirea daunelor grave asupra culturilor, a șeptelului, a pădurilor, a apelor piscicole, precum și, în cazul vânatului cu blană, asupra altor bunuri;

- c) sănătatea publică și siguranța publică sau, în cazul vânatului cu blană, alte motive imperative de interes public major, mai ales de ordin social sau economic sau referitoare la consecințe pozitive asupra mediului;

- d) cercetarea și instruirea;

- e) sporirea populației acestor specii sau relocalizarea acestora, precum și creșterea necesară în acest scop;

- f) comercializarea unui număr mic de animale (sau de părți din animale sau de produse obținute din aceste animale) din specii de vânat cu pene a căror capturare sau ucidere este autorizată în temeiul alineatului 1.”

49 Articolul 34 din Sbg NSchG are următorul cuprins:

„(1) La cerere, autoritățile competente în domeniul protecției naturii pot decide să acorde derogări de la interdicțiile prevăzute [...]. Autorizația nu poate fi astfel [...] acordată decât pentru măsuri care au în vedere unul dintre următoarele obiective:

[...]

2. fabricarea băuturilor;

[...]

(3) Autorizațiile prevăzute la alineatul 1 nu sunt acordate decât dacă obiectivul măsurii în cauză nu poate fi îndeplinit în mod satisfăcător prin alte mijloace și dacă populațiile de specii de animale sau de plante din arie nu sunt deteriorate prin intervenție.”

50 Articolul 1 din Sbg SchonzeitenVO prevede:

„Pentru speciile de vânat enumerate mai jos, perioadele în care vânătoarea nu este permisă, care cuprind prima și ultima zi, sunt stabilite după cum urmează:

Specii de vânat	Perioada în care vânătoarea nu este permisă
-----------------	---

[...]

Cocoșul de munte	1.6-30.4
------------------	----------

Cocoșul de munte încrucișat	16.6-30.4
-----------------------------	-----------

Cocoșul de mesteacăn	16.6-30.4
----------------------	-----------

[...]

Sitarul de pădure	1.1-28.2
-------------------	----------

	16.4-30.9
--	-----------

[...]”

Landul Tirol

51 Este vorba despre următoarele dispoziții: articolul 1 alineatul 1 din Al doilea regulament de aplicare a Legii privind vânătoarea din landul Tirol [Zweite Durchführungsverordnung zum Tiroler Jagdgesetz 1983, LGBl. (Tirol) 16/1995,

denumit în continuare „DurchfVO Tiroler JagdG”] și articolul 4 alineatul 3 din Regulamentul privind protecția naturii din landul Tirol [Tiroler Naturschutzverordnung 1997, LGBl. (Tirol) 95/1997, denumit în continuare „Tiroler NschVO”].

52 Articolul 1 din DurchfVO JagdG prevede:

„(1) Cu excepția dispozițiilor contrare [...], speciile de vânat enumerate mai jos nu pot fi vâdate decât în perioadele indicate (perioade de vânatoare):

[...]

9. cocoșul de munte, doar în anii impari, între 1 mai și 15 mai;

10. cocoșul de mesteacăn, între 10 mai și 31 mai;

[...]”

53 Articolul 4 din Tiroler NSchVO prevede:

„[...]”

(2) Se interzice:

- a) perturbarea, urmărirea, capturarea, deținerea, păstrarea în stare vie sau moartă, transportul, oferirea, punerea în vânzare, achiziționarea sau omorârea deliberată a păsărilor din speciile protejate;

[...]

(3) Interdicția prevăzută la alineatul 2 punctul a) nu privește alungarea ciorilor, a sturzilor și a mierlelor din culturile agricole și silvicole, precum și din grădinile familiale.”

Landul Vorarlberg

⁵⁴ Este vorba despre articolul 27 alineatul 1 din Regulamentul privind vânătoarea din landul Vorarlberg [Vorarlberger Jagdverordnung, LGBl. (Vorarlberg) 24/1995, denumit în continuare „Vlbg JagdVO”], care prevede:

„(1) Pot fi vâdate în cursul perioadelor enumerate mai jos, inclusiv în prima și în ultima zi:

[...]

c) cocoșul de mesteacăn

11.5-31.5

[...]"

Landul Viena

55 Este vorba despre următoarele dispoziții: articolul 69 alineatul 1 din Legea privind vânătoarea din landul Viena [Wiener Jagdgesetz, LGBL. (Wien) 6/1948, denumită în continuare „Wiener JagdG”] și articolul 1 alineatul 1 din Regulamentul privind perioadele în care vânătoarea nu este permisă din landul Viena [Wiener Schonzeitenverordnung, LGBL. (Wien) 26/1975, denumit în continuare „Wiener SchonzeitenVO”].

56 Articolul 69 din Wiener JagdG prevede:

„(1) Date fiind cerințele caracterului specific rural, un regulament stabilește, în conformitate cu principiile unei bune gestiuni a vânătorii, perioade în care vânătoarea nu este permisă pentru diferitele specii de animale care pot fi vâdate [...], făcând eventual distincție în funcție de vârstă și sex. În cursul perioadei în care vânătoarea sa este interzisă, vânatul respectiv nu poate fi nici urmărit, nici capturat, nici ucis. Prima și ultima zi sunt incluse în perioada în care vânătoarea nu este permisă.

[...]"

57 Articolul 1 din Wiener SchonzeitenVO prevede:

„(1) Animalele care pot fi vâdate, menționate mai jos, nu pot fi urmărite, capturate sau ucise în cursul perioadelor în care vânătoarea nu este permisă, indicate mai jos:

[...]

12. Sitarul de pădure, între 16 aprilie și 15 octombrie;

[...]”

Procedura precontencioasă

58 La 13 aprilie 2000, Comisia a adresat Republicii Austria o scrisoare de punere în întârziere privind un anumit număr de acte cu putere de lege și de norme administrative ale landurilor acestui stat membru care, în opinia sa, nu îndeplineau cerințele unei transpuneri complete și corecte a directivei.

59 Republica Austria a răspuns printr-o scrisoare din 26 iulie 2000, în care anunța modificarea anumitor texte, contestând, în același timp, poziția Comisiei cu privire la transpunerea corectă a dispozițiilor directivei.

- 60 La 17 octombrie 2003, Comisia a emis un aviz motivat prin care invita Republica Austria să ia măsurile necesare pentru a se conforma acestuia într-un termen de două luni. Din acest aviz rezultă că unele obiecții formulate inițial nu au fost menținute de către Comisie.
- 61 Prin scrisoarea din 23 decembrie 2003, Republica Austria a răspuns respectivului aviz indicând că erau avute în vedere alte modificări legislative și de reglementare conforme concepțiilor juridice ale Comisiei, menținând, în același timp, un anumit număr de argumente în sprijinul poziției susținute în răspunsul său la punerea în întârziere.
- 62 În aceste condiții, Comisia a decis să introducă prezenta acțiune.

Procedura în fața Curții

- 63 În cuprinsul cererii, Comisia formulase împotriva pârâtei treizeci și nouă de motive privind neîndeplinirea obligațiilor.
- 64 În memoriul său în apărare, aceasta din urmă a recunoscut temeinicia a treisprezece dintre ele. În plus, ea a admis că alte două motive erau în parte întemeiate.
- 65 În cursul procedurii în fața Curții, Comisia s-a desistat total sau parțial de mai multe motive privind neîndeplinirea obligațiilor, considerând că anumite dispoziții din directivă fuseseră, între timp, transpuse corect în anumite landuri.

- 66 Totuși, obiectul acțiunii în starea actuală a procedurii privește transpunerea aceluiași dispoziții menționate în cererea introductivă de instanță.

Cu privire la acțiune

Cu privire la motivele necontestate privind neîndeplinirea obligațiilor

Obiectul obiecțiilor Comisiei

— Încălcarea articolului 1 alineatele (1) și (2) din directivă în Carintia, în Austria Inferioară și în Styria

- 67 Comisia arată că din anexa 1 privind articolul 1 din Regulamentul privind protejarea speciilor animale din landul Carintia (Kärntner Tierartenschutzverordnung, denumit în continuare „KrntTaSchVO”) rezultă că cioara neagră, cioara grivă, gaița, stâncuța, coțofana, vrabia de casă și porumbelul de casă nu sunt specii protejate, deși este vorba despre păsări sălbatice. Or, protecția impusă prin directivă trebuie să cuprindă, în principiu, toate speciile de păsări care se găsesc în mod natural în stare sălbatică pe teritoriul european al statelor membre.
- 68 Comisia arată că, în conformitate cu articolul 3 alineatul 5 din Regulamentul privind protecția plantelor și a animalelor sălbatice din landul Austria Inferioară (Niederösterreichische Verordnung über den Schutz wildwachsender Pflanzen und

freilebender Tiere, denumit în continuare „Nö NschVO”), doar speciile de păsări „indigene” sunt complet protejate. Pe de altă parte, cinci specii care intră în această categorie, și anume cioara neagră, cioara grivă, stăncuța, vrabia de casă și porumbelul de casă, ar fi excluse de la regimul de protecție prevăzut prin directivă.

- 69 Comisia susține că, în conformitate cu articolul 4 din Regulamentul privind protecția naturii din landul Styria (Steiermärkische Naturschutzverordnung, denumit în continuare „Stmk NSchVO”), graurul, vrabia de casă, porumbelul de casă și corbul, chiar dacă este vorba despre specii indigene, sunt excluși de la protecția impusă prin directivă între 1 iulie și 31 ianuarie.

— Încălcarea articolului 5 din directivă în Carintia, în Austria Inferioară și în Styria

- 70 Comisia observă că din anexa 1 la KrntTaSchVO reiese că cioara neagră, cioara grivă, gaița, stăncuța, coțofana, vrabia de casă și porumbelul de casă nu sunt protejați așa cum prevede directiva.

- 71 Comisia arată că, în conformitate cu articolul 3 alineatul 5 din Nö NschVO, doar speciile de păsări „indigene” sunt protejate. În plus, cinci dintre aceste specii, și anume cioara neagră, cioara grivă, stăncuța, vrabia de casă și porumbelul de casă, ar fi excluse de la regimul de protecție impus prin directivă. De altfel, regimul general de protecție prevăzut la articolul 18 alineatele 4 și 5 din Nö NSchVO nu s-ar aplica acestor specii.

72 Comisia arată că articolul 13e din Legea privind protecția naturii din landul Styria (Steiermärkisches Naturschutzgesetz) prevede adoptarea de regulamente pentru protejarea păsărilor care intră în sfera de aplicare a directivei. Or, nu a fost adoptat niciun regulament întemeiat pe această dispoziție. În plus, graurul, vrabia de casă, porumbelul de casă și corbul, chiar dacă este vorba despre specii indigene, nu ar fi protejați decât între 1 februarie și 30 iunie.

— Încălcarea articolului 7 alineatul (1) din directivă în Austria Inferioară

73 Comisia observă că de la articolul 3 alineatul 5, precum și de la articolul 4 punctele 1 și 2 din Nö NSchVO reiese că cioara neagră, cioara grivă, stăncuța și vrabia de casă sunt total excluse de la protecția impusă prin directivă, după cum sunt parțial excluse și gaița și coțofana. Or, această reglementare ar reprezenta o încălcare a articolului 7 alineatul (1) din directivă care prevede că doar speciile enumerate în anexa II la aceasta pot fi vâdate.

— Încălcarea articolului 7 alineatul (4) din directivă în Styria

74 Comisia subliniază că dispozițiile coroborate ale articolului 49 alineatul 1 din Legea privind vânătoarea din landul Styria (Steiermärkisches Jagdgesetz, denumită în continuare „Stmk JagdG”) și ale articolului 1 alineatul 1 din Regulamentul privind perioadele de vânătoare din landul Styria (Steiermärkische Jagdzeitenverordnung) stabilesc perioade de vânătoare incompatibile cu dispozițiile directivei în ceea ce privește un anumit număr de specii, și anume cocoșul de munte (între 1 și 31 mai, în

loc de între 1 octombrie și 28 februarie), cocoșul de mesteacăn (între 1 și 31 mai, în loc de între 21 septembrie și 31 martie) și sitarul de pădure (între 16 martie și 15 aprilie și între 1 septembrie și 31 decembrie, în loc de între 11 septembrie și 19 februarie).

— Încălcarea articolului 9 alineatele (1) și (2) din directivă în Styria

- 75 Comisia apreciază că articolul 62 alineatul 2 din Stmk JagdG și articolul 5 alineatul 1 din Stmk NSchVO nu țin seama de dispozițiile articolului 9 din directivă, dat fiind că prevăd o derogare generală de la regimul de protecție prevăzut de aceasta din urmă în privința eliminării cuiburilor și a îndepărtării ariilor de reproducere ale speciilor protejate care se află în grădini și construcții private.
- 76 Republica Austria arată că modificările necesare în scopul punerii ansamblului instrumentelor juridice naționale sus-menționate în conformitate cu dispozițiile directivei sunt în curs de pregătire.

Aprecierea Curții

- 77 În ceea ce privește obiecția formulată de Comisie privind conformitatea regimului de protecție a porumbelului de casă în Carintia cu articolul 5 din directivă, trebuie să se observe că, în conformitate cu punctul 44 din cerere, această specie intră în sfera de aplicare a dispozițiilor directivei, pe când, în conformitate cu punctul 47 din această cerere, specia respectivă nu ar intra în categoria păsărilor sălbatice.

- 78 Reiese, prin urmare, că respectiva cerere conține o contradicție în acest sens și, din această cauză, nu îndeplinește cerințele articolului 38 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul de procedură. Prin urmare, acțiunea este inadmisibilă în măsura în care are ca obiect regimul de protecție a porumbelului de casă în Carintia.
- 79 Cu privire la restul motivelor, trebuie amintit că, potrivit unei jurisprudențe constante, existența unei neîndepliniri a obligațiilor trebuie apreciată în funcție de situația din statul membru astfel cum aceasta se prezenta la momentul expirării termenului stabilit în avizul motivat, schimbările legislative sau de reglementare intervenite ulterior neputând fi luate în considerare de către Curte (a se vedea în special Hotărârea din 30 mai 2002, Comisia/Italia, C-323/01, Rec., p. I-4711, punctul 8, și Hotărârea din 27 octombrie 2005, Comisia/Luxemburg, C-23/05, Rec., p. I-9535, punctul 9).
- 80 Având în vedere notificarea avizului motivat la 17 octombrie 2003 și termenul stabilit în acest aviz, dispozițiile vizate din dreptul național trebuiau să fie conforme prevederilor directivei cel târziu la 17 decembrie 2003.
- 81 Or, din observațiile Republicii Austria referitoare la motivele privind neîndeplinirea obligațiilor menționate mai sus reiese că acest stat membru admite faptul că măsurile necesare unei transpuneri corecte a directivei în aceste diferite privințe nu fuseseră adoptate în termenul impus.
- 82 Trebuie să se considere, așadar, că acțiunea este fondată în privința respectivelor motive privind neîndeplinirea obligațiilor, cu excepția obiecției referitoare la regimul de protecție a porumbelului de casă în Carintia, care este inadmisibilă.

Cu privire la motivele contestate privind neîndeplinirea obligațiilor

Încălcarea articolului 1 alineatele (1) și (2) din directivă în Burgenland și în Austria Superioară

— Burgenland

Argumentele părților

- ⁸³ Comisia arată că, potrivit articolului 16 alineatul 1 litera b) din Bgld NSchLPfG, toate speciile de păsări sălbatice sunt protejate, cu excepția graurului, în condițiile prevăzute la articolul 88a din Bgld JagdG. Or, conform articolului 1 din directivă, graurul este o specie care trebuie protejată.
- ⁸⁴ De asemenea, Comisia apreciază că articolul 88a alineatul 2 din Bgld JagdG nu subordonează măsura de reglementare respectării condițiilor de derogare enunțate la articolul 9 din directivă.
- ⁸⁵ Republica Austria arată că graurul nu este, în principiu, o specie care poate fi vânată în Burgenland. Totuși, date fiind pagubele considerabile provocate de această specie culturilor viticole, legiuitorul landului a considerat necesar să adopte dispoziții derogatorii în temeiul articolului 9 alineatul (1) litera (a) din directivă. Astfel, vânatoarea la graur nu poate fi autorizată decât între 15 iulie și 30 noiembrie.

- 86 În opinia acestui stat membru, protejarea culturilor viticole, menționată la articolul 88a alineatul 1 din Bgld JagdG, răspunde obiectivului respectivei dispoziții din directivă. În plus, ar fi îndeplinită condiția conform căreia nu trebuie să existe nicio altă soluție satisfăcătoare, dat fiind că, în fiecare an, coloniile care pot număra până la 50 000 de grauri invadează podgoriile regiunii și că mijloacele de alungare convenționale s-au dovedit insuficiente.

Aprecierea Curții

- 87 Cu titlu preliminar, trebuie să se amintească, pe de o parte, că de la articolul 1 din directivă reiese că aceasta vizează conservarea tuturor speciilor de păsări care se găsesc în mod natural în stare sălbatică pe teritoriul european al statelor membre și are ca obiect protejarea, gestionarea și controlul asupra acestor specii și, pe de altă parte, că protecția eficace a păsărilor este o problemă de mediu tipic transfrontalieră, care implică responsabilități comune ale statelor membre (a se vedea în acest sens Hotărârea din 8 iulie 1987, Comisia/Belgia, 247/85, Rec., p. 3029, punctul 6).
- 88 Prin urmare, articolul 1 din directivă reprezintă o dispoziție care nu proclamă o orientare programatică, ci conține o normă de drept obligatorie care trebuie transpusă în ordinile juridice ale statelor membre.
- 89 În acest sens, Curtea a precizat că transpunerea normelor comunitare în dreptul intern nu impune în mod necesar o preluare formală și textuală a dispozițiilor lor într-o dispoziție expresă și specifică și că poate fi suficient un context juridic general, cu condiția ca acesta să asigure efectiv deplina aplicare a directivei într-un mod suficient de clar și de precis (a se vedea în special Hotărârea din 27 aprilie 1988, Comisia/Franța, 252/85, Rec., p. 2243, punctul 5).

90 În privința obiecției formulate de Comisie, trebuie să se constate că legislația din Burgenland exclude total graurul, specie care intră în sfera de aplicare a articolului 1 din directivă, de la protecția păsărilor sălbatice în cursul perioadei cuprinse între 15 iulie și 30 noiembrie.

91 Or, după cum a observat avocatul general la punctul 10 din concluzii, indiferent dacă dispozițiile naționale în litigiu puteau fi adoptate în mod valabil în temeiul articolului 9 alineatul (1) litera (a) a treia liniuță din directivă, excluderea totală a unei specii determinate de la regimul de protecție prevăzut la articolul 1 din directivă, chiar în cursul unei perioade limitate, totuși considerabilă, este incompatibilă cu acest din urmă articol.

92 În acest sens, se cuvine să se adauge că exactitatea transpunerii are o importanță deosebită în ceea ce privește directiva, în măsura în care gestionarea patrimoniului comun este încredințată fiecărui stat membru pentru propriul teritoriu (a se vedea Hotărârea din 8 iulie 1987, Comisia/Italia, 262/85, Rec., p. 3073, punctul 9, și Hotărârea din 7 decembrie 2000, Comisia/Franța, C-38/99, Rec., p. I-10941, punctul 53).

93 Rezultă că actele cu putere de lege din Burgenland avute în vedere de prezenta obiecție a Comisiei sunt incompatibile cu articolul 1 alineatele (1) și (2) din directivă.

94 Prin urmare, respectiva obiecție a Comisiei este întemeiată.

— Landul Austria Superioară

Argumentele părților

- 95 Comisia arată că articolul 27 alineatul 1 din Oö NSchG supune protejarea animalelor sălbatice, pe de o parte, adoptării unui regulament de aplicare și, pe de altă parte, întrunirii unui anumit număr de condiții. Or, articolul 1 din directivă prevede o obligație de protecție a tuturor speciilor de păsări sălbatice. În plus, conform articolului 5 punctul 2 din Oö ArtenschutzVO, coțofana, gaița, cioara neagră și cioara grivă sunt excluse complet de la regimul de protecție prevăzut în această dispoziție.
- 96 Republica Austria subliniază că articolul 27 alineatul 2 din Oö NSchG prevede un regim de protecție a plantelor și a animalelor prin regulament care ține seama de cerințele stabilite prin directivă.
- 97 Acest stat membru adaugă faptul că directiva operează o distincție între speciile indigene și speciile străine și atribuie acesteia consecințe juridice. Într-adevăr, articolul 11 din directivă impune un control al introducerii de specii străine în scopul protejării faunei și florei locale.

Aprecierea Curții

- 98 Trebuie să se amintească mai întâi că, la punctul 22 din Hotărârea din 8 iulie 1987, Comisia/Belgia, citată anterior, Curtea a arătat că efectul protector al directivei trebuie asigurat în ceea ce privește ansamblul speciilor de păsări care se găsesc în mod natural în stare sălbatică pe teritoriul european al unui stat membru.

- 99 Prin urmare, măsurile de protecție pe care statele membre sunt invitate să le adopte în temeiul articolului 1 din directivă trebuie să ia în considerare de asemenea păsările sălbatice al căror habitat natural nu se află pe teritoriul acestui stat, ci pe acela al unuia sau mai multor alte state membre (a se vedea în acest sens Hotărârea din 8 iulie 1987, Comisia/Belgia, citată anterior, punctul 22, precum și Hotărârea din 8 februarie 1996, Vergy, C-149/94, Rec., p. I-299, punctele 17 și 18).
- 100 În ceea ce privește obiecția formulată de Comisie, trebuie să se constate că regimul de protecție stabilit prin articolul 27 alineatele 1 și 2 din Oö NSchG, în special abilitarea de punere în aplicare acordată autorității investite cu puterea de reglementare, cuprinde numeroase condiții privind caracteristicile biologice ale speciilor vizate. În plus, articolul 5 punctul 2 din Oö ArtenSchutzVO exclude complet din sfera sa de aplicare un anumit număr de specii.
- 101 În ceea ce privește argumentul Republicii Austria întemeiat pe articolul 11 din directivă, este important să se arate că această dispoziție se limitează la stabilirea unei obligații specifice care impune statelor membre să supravegheze ca introducerea de specii de păsări care nu se găsesc în mod natural în stare sălbatică pe teritoriul european al statelor membre să nu aducă niciun prejudiciu florei și faunei locale.
- 102 Prin urmare, acest articol nu poate fi considerat ca reprezentând un temei juridic care permite derogarea de la obligațiile de protecție ce revin statelor membre în temeiul articolului 1 din directivă și care vizează toate speciile de păsări care se găsesc în mod natural în stare sălbatică pe teritoriul european al statelor membre, și anume, în ceea ce privește fiecare dintre aceste state, atât speciile indigene, cât și cele care nu sunt prezente decât în alte state membre.
- 103 Într-adevăr, astfel cum reiese de la punctul 15 din Hotărârea din 27 aprilie 1998, Comisia/Franța, citată anterior, importanța unei protecții complete și eficace a

păsărilor sălbatice în interiorul întregii Comunități, indiferent de locul lor de ședere sau de spațiul de trecere, determină incompatibilitatea cu directiva a oricărei legislații naționale care stabilește protecția păsărilor sălbatice în funcție de fauna națională.

104 Rezultă că articolul 1 alineatele (1) și (2) din directivă nu a fost transpus corect în Austria Superioară.

105 Prin urmare, obiecția formulată de Comisie în acest sens trebuie admisă.

Încălcarea articolului 5 din directivă în Burgenland, în Carintia și în Austria Superioară

— Burgenland

Argumentele părților

106 Comisia susține că regimul privind graurul prevăzut la articolul 16 alineatul 1 litera b) din Bgld NSchLPflG și la articolul 88a din Bgld JagdG nu asigură, pentru această specie, o protecție conformă articolului 5 din directivă, în orice caz nu tot timpul anului.

- 107 De asemenea, Comisia arată că, în conformitate cu articolul 6 din Bglđ ArtenschutzVO, dispozițiile acestui regulament nu afectează activitățile de pescuit și de vânătoare. Această dispoziție ar permite, așadar, deteriorări deliberate ale cuiburilor, precum și ale ariilor de reproducere, de odihnă și de hibernare ale speciilor protejate.
- 108 Republica Austria explică faptul că legiuitorul landului a adoptat dispoziții derogatorii din cauza pagubelor importante provocate de specia respectivă culturilor viticole.
- 109 Acest stat membru arată că protejarea acestei specii este asigurată în toate stadiile de dezvoltare, inclusiv în acela de ou. În ceea ce privește articolul 6 din Bglđ ArtenschutzVO, ultima teză a acestuia nu poate fi interpretată ca stabilind o derogare generală în favoarea activităților de vânătoare și de pescuit.

Aprecierea Curții

- 110 Cu titlu preliminar, trebuie să se observe că regimul general de protecție stabilit prin articolul 5 din directivă cuprinde, conform primei teze a acestuia, toate speciile de păsări menționate la articolul 1 din această directivă. Respectivul regim presupune, între altele, interdicția de a omori, de a captura sau de a perturba în mod deliberat speciile de păsări protejate.
- 111 După cum s-a constatat la punctele 90 și 91 din prezenta hotărâre, faptul că graurul este exclus total de la regimul de protecție prevăzut prin directivă între 15 iulie și 30 noiembrie este incompatibil cu articolul 1 din aceasta.

- 112 Prin urmare, intervențiile autorizate de dispozițiile prevăzute la punctul 106 din prezenta hotărâre sunt de asemenea incompatibile cu interdicțiile prevăzute la articolul 5 din directivă.
- 113 În ceea ce privește motivul de derogare invocat de Republica Austria, este adevărat că prevenirea daunelor aduse culturilor viticole poate, în principiu, să permită luarea de măsuri derogatorii, în temeiul articolului 9 alineatul (1) litera (a) a treia liniuță din directivă.
- 114 Totuși, această ultimă dispoziție nu conferă temei juridic pentru excluderea totală a unei specii, chiar și pe o perioadă limitată, de la regimul de protecție prevăzut prin directivă.
- 115 Într-adevăr, excluderea totală a unei specii de păsări de la regimul de protecție prevăzut prin directivă, chiar și pe o perioadă limitată, prezintă riscul punerii în pericol a existenței înseși a acestei specii. Astfel, doar respectând cerințele prevăzute la articolul 9 alineatul (2) din directivă statele membre sunt autorizate să prevadă derogări de la regimul de protecție a păsărilor sălbatice.
- 116 În privința protecției cuiburilor, precum și a ariilor de reproducere, de odihnă și de hibernare, trebuie amintit că obiectele și spațiile respective intră în sfera de aplicare a regimului de protecție stabilit prin articolul 5 din directivă, în special la literele (b)-(d) ale acestuia.
- 117 În ceea ce privește legislația în litigiu, trebuie să se observe că, în conformitate cu articolul 16 alineatul 4 din Bgld NSchLPfLG, se interzice urmărirea, tulburarea, capturarea, transportul, menținerea în captivitate, rănirea, omorârea, deținerea sau înlăturarea animalelor protejate.

- 118 Totuși, trebuie arătat că, în conformitate cu articolul 16 alineatul 2 litera d) din aceeași lege, un regulament de aplicare trebuie să indice speciile pentru care se interzice înlăturarea, deteriorarea sau distrugerea cuiburilor, precum și a locurilor de paradă nupțială, de reproducere, de odihnă și de hibernare.
- 119 Or, se impune constatarea că, după cum a subliniat avocatul general la punctul 26 din concluzii, efectele coroborate ale alineatelor 2 și 4 ale articolului 16 din Bgld NSchLPfG determină o lipsă a protecției pentru un anumit număr de specii, astfel încât aceste dispoziții trebuie considerate ca fiind incompatibile cu articolul 5 din directivă.
- 120 Trebuie adăugat că dispozițiile Bgld ArtenschutzVO nu corectează această lipsă a transpunerii. Într-adevăr, interdicțiile prevăzute la articolul 2 din acest regulament privesc doar ariile de creștere, de reproducere, de odihnă și de hibernare ale unui număr mic de specii, iar nu și pe cele ale tuturor speciilor protejate.
- 121 În plus, conform articolului 6, măsurile de protecție stabilite prin respectivul regulament nu se aplică activităților de vânătoare și de pescuit.
- 122 Or, astfel de activități sunt susceptibile de a aduce atingere spațiilor și obiectelor protejate vizate la articolul 5 literele (b)-(d) din directivă.
- 123 În măsura în care Republica Austria nu a prezentat nicio argumentare susceptibilă să justifice regimul juridic în cauză, neîndeplinirea obligațiilor trebuie considerată ca fiind dovedită.

- ¹²⁴ Prin urmare, obiecția întemeiată pe încălcarea articolului 5 din directivă este întemeiată în ceea ce privește ansamblul dispozițiilor în litigiu ale Burgenland.

— Landul Carintia

Argumentele părților

- ¹²⁵ Comisia subliniază că articolul 68 alineatul 1 din KrntJagdG nu transpune interdicțiile enunțate la articolul 5 literele (a) și (e) din directivă. În realitate, respectivul articol 68 alineatul 1 s-ar limita la prevederea de interdicții privind cuiburile și ariile de reproducere. Pe de altă parte, nici articolul 51 alineatul 4a din KrntJagdG nu ar garanta transpunerea dispozițiilor sus-menționate ale directivei.
- ¹²⁶ Republica Austria afirmă că ansamblul actelor cu putere de lege aplicabile în Carintia asigură interdicția perturbării locurilor de reproducere a vânatului cu pene. De asemenea, se interzice distrugerea cuiburilor și a pontelor acestor specii sau strângerea ouălor fără autorizație.

Aprecierea Curții

- ¹²⁷ Trebuie să se observe că, dacă regimul prevăzut la articolul 68 alineatul 1 din KrntJagdG prevede măsuri de protecție privind cuiburile, pontele, ouăle și locurile

de reproducere ale vânatului cu pene, totuși acesta nu cuprinde nicio dispoziție privind obligația de a se asigura că păsările avute în vedere la articolul 1 din directivă nu sunt nici omorâte, nici capturate, nici ținute în captivitate, astfel cum impune articolul 5 literele (a) și (e) din directivă.

- 128 De asemenea, trebuie să se observe că nici articolul 51 alineatul 4a din KrntJagdG nu garantează transpunerea acestor dispoziții din directivă, dat fiind că se limitează la prevederea unui ansamblu de excepții de la protecția generală care rezultă din interzicerea practicării vânătorii care figurează la alineatul 1 din respectivul articol.
- 129 Așadar, trebuie să se constate că interdicțiile prevăzute la articolul 5 literele (a) și (e) din directivă, și anume acelea de a omori, de a captura sau de a ține în captivitate păsări protejate, nu sunt enunțate în dispozițiile naționale menționate la punctul 125 din prezenta hotărâre.
- 130 Așadar, obiecția Comisiei trebuie considerată ca fiind întemeiată cu privire la acest aspect.

— Landul Austria Superioară

Argumentele părților

- 131 Comisia apreciază că articolul 27 alineatul 1 din Oö NSchG cuprinde măsuri de natură programatică limitate la speciile indigene. Într-adevăr, abilitarea de reglementare instituită prin acesta stabilește în special drept condiție de protecție ca specia în cauză să fie rară în peisajul local, populația sa să fie amenințată sau conservarea sa să fie de interes public.

- 132 Comisia adaugă că, în conformitate cu articolul 5 punctul 2 din Oö ArtenschutzVO, coțofana, gaița, cioara neagră și cioara grivă sunt excluse total de la regimul de protecție prevăzut de acesta.
- 133 Republica Austria subliniază că articolul 27 alineatul 2 din Oö NSchG prevede protecția plantelor și a animalelor prin regulament, ținând seama în special de articolele 5-7 și de articolul 9 din directivă. Acest obiectiv al legiuitorului nu poate fi în niciun caz relativizat prin trimiterea la articolul 27 alineatul 1 din Oö NSchG.
- 134 Acest stat membru adaugă faptul că directiva operează o distincție între speciile indigene și speciile străine și conferă acestora consecințe juridice. Într-adevăr, articolul 11 din directivă impune un control al introducerii de specii străine, în scopul protejării faunei și a florei locale.

Aprecierea Curții

- 135 Cu titlu preliminar, trebuie amintit că, după cum rezultă de la punctul 110 din prezenta hotărâre, sfera de aplicare a articolului 5 din directivă cuprinde ansamblul speciilor avute în vedere la articolul 1 din aceasta. Prin urmare, excluderea coțofenei, a gaiței, a ciorii negre și a ciorii grive de la regimul de protecție a speciilor aplicabil în Austria Superioară nu este conformă directivei.
- 136 Pe de altă parte, limitarea numărului de specii protejate în funcție de anumite condiții care privesc caracteristici biologice și considerații de interes public este de asemenea incompatibilă cu directiva.

- 137 Argumentul Republicii Austria conform căruia autoritatea investită cu puterea de reglementare trebuie să acționeze în conformitate cu directiva nu poate modifica această concluzie. Într-adevăr, este suficient să se arate că executarea conformă dispozițiilor unei directive de către respectiva autoritate nu poate, singură, să prezinte claritatea și precizia necesare pentru a fi îndeplinită cerința de securitate juridică (a se vedea în acest sens Hotărârea din 19 septembrie 1996, Comisia/Grecia, C-236/95, Rec., p. I-4459, punctele 12 și 13, precum și Hotărârea din 10 mai 2001, Comisia/Țările de Jos, C-144/99, Rec., p. I-3541, punctul 21).
- 138 De asemenea, argumentul întemeiat de către acest stat membru pe articolul 11 din directivă nu poate fi admis. Într-adevăr, după cum reiese de la punctele 101 și 102 din prezenta hotărâre, nu se poate considera că acest articol reprezintă un temei juridic ce permite să se deroge de la obligațiile de protecție ce revin statelor membre în temeiul articolului 1 din directivă.
- 139 Prin urmare, obiecția întemeiată pe încălcarea articolului 5 din directivă în Austria Superioară trebuie admisă.

Încălcarea articolului 6 alineatul (1) din directivă în Austria Superioară

— Argumentele părților

- 140 Comisia susține că, în conformitate cu articolul 5 alineatul 2 din Oö ArtenschutzVO, coțofana, cioara neagră și cioara grivă sunt excluse de la regimul de protecție prevăzut la articolul 6 alineatul (1) din directivă.

141 Republica Austria arată că speciile vizate au fost omise de pe lista păsărilor care pot fi vâdate în Austria în temeiul anexei II la directivă, deși experții sunt de acord asupra pertinentei includerii în această anexă a respectivelor specii în ceea ce privește Austria.

— Aprecierea Curții

142 Trebuie amintit că articolul 6 alineatul (1) din directivă prevede că statele membre interzic, pentru toate speciile de păsări menționate la articolul 1 din această directivă, vânzarea, transportul în scopul vânzării, păstrarea în scopul vânzării și oferirea spre vânzare a păsărilor vii sau moarte.

143 În ceea ce privește obiecția formulată de Comisie, trebuie să se constate că excluderea speciilor sus-menționate din sfera de aplicare a articolului 5 alineatul 2 din Oö ArtenschutzVO permite desfășurarea de activități de comercializare a păsărilor care sunt interzise prin articolul 6 alineatul (1) din directivă.

144 În aceste condiții, argumentele Republicii Austria privind relevanța anexei II la directivă în raport cu obiecția formulată de către Comisie sunt inoperante.

145 Într-adevăr, respectiva anexă se referă la dispozițiile articolului 7 din directivă, având ca obiect situația speciilor ce pot face obiectul vânătorii, și nu la regimul de protecție stabilit prin articolul 6 alineatul (1) din directivă.

146 Astfel, indiferent de regimul de vânătoare aplicabil, statele membre sunt obligate să asigure transpunerea interdicțiilor de comercializare enunțate în această ultimă dispoziție.

147 Or, din cele ce precedă reiese că respectivele interdicții nu au fost puse în aplicare în Austria Superioară în ceea ce privește cele trei specii de păsări vizate mai sus.

148 Prin urmare, se impune admiterea acțiunii cu privire la acest aspect.

Încălcarea articolului 7 alineatul (1) din directivă în Carintia și în Austria Superioară

— Landul Carintia

Argumentele părților

149 Comisia susține că, în conformitate cu articolul 9 alineatul 2 din KrntJagdVO, cioara neagră, gaița și coțofana pot fi vâdate între 1 iulie și 15 martie. Or, acest regim ar fi incompatibil cu prevederile directivei în materie de vânătoare.

150 Republica Austria subliniază că legiuitorul comunitar a omis includerea corvidelor, în anexa II/2 la directivă, pe lista speciilor care pot fi vâdate pe teritoriul Republicii Austria.

— Aprecierea Curții

151 Trebuie amintit că, în conformitate cu articolul 7 alineatele (1) și (3) din directivă, speciile enumerate în anexa II/2 la aceasta pot face obiectul vânătorii, în cadrul legislațiilor naționale respective, în statele membre pentru care acestea sunt menționate.

152 Or, este cert că speciile avute în vedere de obiecția Comisiei nu fac parte dintre speciile de păsări care pot fi vâdate în Austria în temeiul părții 2 din respectiva anexă.

153 Prin urmare, stabilirea unui sezon de vânătoare privind speciile respective este incompatibilă cu articolul 7 alineatul (1) din directivă.

154 Trebuie adăugat că argumentul Republicii Austria întemeiat pe o pretinsă omitere a legiuitorului comunitar cu privire la conținutul anexei II/2 la directivă și faptul că Republica Austria încearcă să obțină ca speciile respective să fie incluse pe lista speciilor care pot fi vâdate pe teritoriul său nu sunt pertinente pentru aprecierea temeiniciei obiecției ridicate de Comisie.

155 Rezultă că articolul 7 alineatul (1) din directivă nu a fost transpus în mod corect în Carintia.

156 Prin urmare, acțiunea Comisiei trebuie admisă cu privire la acest aspect.

— Landul Austria Superioară

Argumentele părților

157 Comisia observă că, potrivit articolului 5 punctul 2 din Oö ArtenschutzVO, coțofana, gaița, cioara neagră și cioara grivă nu figurează printre speciile care trebuie protejate. Or, acest sistem ar reprezenta o derogare de la articolul 7 alineatul (1) din directivă, care prevede că doar speciile enumerate în anexa II/2 pot face obiectul vânătorii în Austria.

158 Republica Austria face trimitere la argumentele pe care le-a formulat cu privire la obiecția ridicată în raport cu transpunerea aceleiași dispoziții a directivei în Carintia (a se vedea punctul 150 din prezenta hotărâre).

159 De asemenea, acest stat membru arată că, în orice caz, respectiva reglementare este aplicată în conformitate cu directiva.

Aprecierea Curții

- 160 În ceea ce privește temeinicia obiecției formulate de Comisie, se cuvine să se facă trimitere la punctul 154 din prezenta hotărâre privind pertinenta anexei II/2 la directivă pentru aplicarea articolului 7 alineatul (1) din aceasta din urmă în Austria.
- 161 Reiese că articolul 5 punctul 2 din Oö ArtenschutzVO trebuie considerat ca fiind incompatibil cu această dispoziție din directivă.
- 162 În ceea ce privește argumentul Republicii Austria întemeiat pe o aplicare conformă cu directiva, este suficient să se amintească faptul că nu se poate considera că o serie de simple practici administrative, care pot, prin însăși natura lor, să fie modificate de administrație în mod arbitrar și care sunt lipsite de o publicitate adecvată, constituie executarea valabilă a obligațiilor de transpunere a unei directive (a se vedea în acest sens Hotărârea din 13 martie 1997, Comisia/Franța, C-197/96, Rec., p. I-1489, punctul 14, Hotărârea din 9 martie 2000, Comisia/Italia, C-358/98, Rec., p. I-1255, punctul 17, și Hotărârea din 10 martie 2005, Comisia/Regatul Unit, C-33/03, Rec., p. I-1865, punctul 25).
- 163 Prin urmare, obiecția formulată de Comisie cu privire la acest aspect trebuie admisă.

Încălcarea articolului 7 alineatul (4) în Burgenland, în Carintia, în Austria Inferioară, în Austria Superioară, în Salzburg, în Tirol, în Vorarlberg și în landul Viena

— Burgenland

Argumentele părților

- ¹⁶⁴ Comisia arată că, în conformitate cu articolul 88b alineatul 2 din Bgld JagdG, sitarul de pădure poate fi vânat între 1 martie și 15 aprilie, în funcție de condițiile vânătorii de becaține. În plus, perioadele de protecție stabilite prin articolul 76 din Bgld JagdVO derogă de la cerințele menționate la articolul 7 alineatul (4) din directivă în ceea ce privește porumbelul gulerat (protejat între 16 aprilie și 30 iunie, în condițiile în care acesta ar trebui să fie protejat, în opinia Comisiei, între 1 februarie și 31 august), guguștiucul (protejat între 16 aprilie și 30 iunie, în loc de între 1 martie și 20 octombrie), turtureaua (protejată între 1 noiembrie și 30 iunie, în loc de între 11 aprilie și 31 august) și sitarul de pădure (protejat între 1 ianuarie și 28 februarie și între 16 aprilie și 30 septembrie, în loc de între 20 februarie și 10 septembrie).
- ¹⁶⁵ Republica Austria observă că perioadele de protecție stabilite la articolul 76 din Bgld JagdVO țin seama de condițiile climatice din această regiune. Pe de altă parte, datorită vânătorii selective practicate în Burgenland, femelele, în special din specia sitarului de pădure, nu ar fi perturbate în niciun stadiu al perioadei de reproducere. În plus, perioadele de protecție prevăzute ar ține cont de condițiile de derogare enunțate la articolul 9 din directivă. În sfârșit, dat fiind că doar masculii din această specie pot fi vânați, ar fi vorba de o măsură de intervenție conformă respectivului articol 9.

Aprecierea Curții

- 166 Trebuie să se observe că, în cererea sa, Comisia a prezentat calendare de vânatoare privind sitarul de pădure, porumbelul gulerat, guguștiucul și turtureaua care diferă în mod considerabil față de calendarele de vânatoare stabilite prin dispozițiile naționale avute în vedere la punctul 164 din prezenta hotărâre.
- 167 Într-adevăr, respectivele calendare diferă nu numai în ceea ce privește durata totală a perioadelor de protecție, dar și în ceea ce privește datele de început și de sfârșit ale respectivelor perioade.
- 168 Pentru a aprecia temeinicia obiecției formulate de Comisie, trebuie arătat că perioadele de protecție ce trebuie respectate în temeiul articolului 7 alineatul (4) din directivă trebuie stabilite ținând seama de elementele științifice de referință în domeniul avifaunei (a se vedea în special Hotărârea din 17 ianuarie 1991, Comisia/Italia, C-157/89, Rec., p. I-57, punctele 15, 19 și 24).
- 169 Or, cererea nu conține niciun element de această natură care să poată susține pertinenta perioadelor preconizate de Comisie în raport cu parametrii de referință enunțați la articolul 7 alineatul (4) din directivă, precum principiile de utilizare rațională și de control echilibrat ecologic ale speciilor de păsări respective.
- 170 Trebuie adăugat că prezentarea unor astfel de elemente științifice se impunea cu atât mai mult cu cât Republica Austria a indicat că perioadele de vânatoare au fost stabilite în Burgenland ținându-se seama de condițiile climatice speciale ale acestei regiuni.

- 171 În acest context, revenea Comisiei să aducă lămuriri științifice adecvate pentru a dovedi că regimurile de vânatoare în litigiu sunt incompatibile cu articolul 7 alineatul (4) din directivă.
- 172 Dată fiind lipsa unor astfel de lămuriri, acțiunea trebuie respinsă cu privire la acest aspect.

— Landul Carintia

Argumentele părților

- 173 Comisia arată, în primul rând, că articolul 9 alineatul 2 din KrntJagdVO stabilește, pentru un anumit număr de specii, perioade de vânatoare care corespund diverselor stadii de reproducere și de maturizare, fără să se facă referire îndeajuns la condițiile de derogare prevăzute la articolul 9 din directivă. Speciile vizate ar fi cocoșul de munte (a cărui vânare este autorizată între 10 și 31 mai, în condițiile în care, în opinia Comisiei, ar trebui să fie autorizată între 1 octombrie și 28 februarie), cocoșul de mesteacăn (a cărui vânare este autorizată între 10 și 31 mai, în loc de între 21 septembrie și 31 martie), sitarul de pădure (a cărui vânare este autorizată între 1 septembrie și 31 decembrie și între 16 martie și 10 aprilie, în loc de între 11 septembrie și 19 februarie), lișița (a cărei vânare este autorizată între 16 august și 31 ianuarie, în loc de între 21 septembrie și 10 martie), porumbelul gulerat (a cărui vânare este autorizată între 1 august și 31 decembrie și între 16 martie și 10 aprilie, în loc de între 1 septembrie și 31 ianuarie) și gugustiucul (a cărui vânare este autorizată între 1 august și 31 decembrie și între 16 martie și 10 aprilie, în loc de între 21 octombrie și 20 februarie).

- 174 În ceea ce privește în special vânătoarea de primăvară, Comisia arată, în al doilea rând, că perioadele de vânătoare astfel stabilite cuprind faza de paradă nupțială a cocoșului de munte, a cocoșului de mesteacăn și a sitarului de pădure.
- 175 Cu privire la acest punct, Comisia arată că nu este posibil să se distingă între, pe de o parte, faza respectivă și, pe de altă parte, perioada de creștere, de reproducere și de maturizare. Prin urmare, dispoziția națională avută în vedere la punctul 173 din prezenta hotărâre ar fi contrară articolului 7 alineatul (4) din directivă.
- 176 Comisia subliniază că faza de paradă nupțială reprezintă o parte din perioada de creștere, de reproducere și de maturizare. Faptul că această fază este anterioară reproducerii propriu-zise nu poate avea ca efect excluderea sa, în privința speciilor vizate, din sfera de aplicare a articolului 7 alineatul (4) din directivă.
- 177 Comisia susține, în al treilea rând, că articolul 3 din KrntJagdG, care reglementează criteriile de autorizare privind planurile de vânătoare, nu face nicio referire la condițiile și criteriile de derogare enunțate la articolul 9 din directivă.
- 178 Republica Austria recunoaște că perioadele de vânătoare stabilite în Carintia nu sunt conforme directivei în ceea ce privește lișița, porumbelul gulerat și guguștiucul.

- 179 În schimb, acest stat membru apreciază că vânătoarea la masculii speciilor de cocoș de munte, de cocoș de mesteacăn și de sitar de pădure în locurile de paradă nupțială nu corespunde perioadei de creștere, de reproducere, de clocire și de maturizare. În realitate, reproducerea acestor specii s-ar efectua altundeva decât în locurile de paradă nupțială. În plus, dispoziții restrictive furnizează garanția că este prelevat doar un mic număr de masculi și că este asigurată protecția femelelor în cursul perioadei de clocire.
- 180 Respectivul stat membru subliniază că regimul de vânătoare stabilit prin articolul 51 alineatul 2 din KrntJagdG răspunde cerințelor de protecție ale articolului 7 alineatul (4) din directivă. Perioadele de vânătoare ar fi, de fapt, stabilite astfel încât să fie posibilă o vânătoare selectivă a vânatului cu pene, în număr mic și în condiții stricte de supraveghere, dacă nu există o altă soluție satisfăcătoare și dacă această vânătoare nu dăunează menținerii populațiilor respective.
- 181 Potrivit precizării Republicii Austria, cocoșul de munte, cocoșul de mesteacăn și sitarul de pădure depind de o planificare a prelevărilor care este conformă directivei. De fapt, vânătoarea acestor specii ar fi autorizată în temeiul unui recensământ precis al populației pentru fiecare zonă de vânătoare și prelevarea de exemplare ar fi autorizată individual. În plus, aceste autorizații s-ar acorda pe cale de decizie administrativă persoanelor titulare ale unui drept de vânătoare.
- 182 De asemenea, acest stat membru arată că, date fiind dispozițiile restrictive privind supravegherea populațiilor, numărul de prelevări individuale și perioadele de tir, este prelevat doar un număr mic de cocoși din speciile în cauză.
- 183 În sfârșit, respectivul stat membru subliniază că o interdicere generală a vânătorii respectivelor specii în cursul fazei de paradă nupțială ar avea drept consecință

pierderea interesului vânătorilor pentru aceste specii de vânat cu pene și abandonarea de către aceștia a eforturilor de preservare a habitatului acestor specii. Acest fapt ar avea o consecință imediată asupra populației respectivelor specii, care au nevoie de un habitat specific care s-a rărit considerabil, și anume pajiștile forestiere.

Aprecierea Curții

184 Dat fiind faptul că pârâta a recunoscut incompatibilitatea perioadelor de vânătoare stabilite în Carintia în ceea ce privește lișița, porumbelul gulerat și guguștiucul, trebuie să se constate temeinicia prezentei obiecții privind aceste specii.

185 În ceea ce privește sitarul de pădure, trebuie să se observe că vânătoarea este autorizată nu numai de la sfârșitul verii până la începutul iernii, și anume de la 1 septembrie până la 31 decembrie, ci și de la sfârșitul iernii până la începutul primăverii, și anume de la 16 martie până la 10 aprilie. Această vânătoare este, așadar, deschisă pe timp de aproape cinci luni.

186 Or, în niciun caz nu se poate considera că un regim de vânătoare atât de întins în timp poate intra în sfera de aplicare a articolului 9 din directivă.

187 Într-adevăr, prin natura și întinderea sa, un astfel de regim de vânătoare este incompatibil cu obiectivele de protecție vizate prin directivă.

- 188 Dat fiind că pârâta nu a prezentat niciunul dintre motivele de derogare enunțate la respectivul articol 9 care ar putea justifica regimul de vânatoare în cauză, trebuie să se considere că neîndeplinirea obligațiilor a fost dovedită de asemenea cu privire la acest aspect.
- 189 În schimb, în privința cocoșului de munte și a cocoșului de mestecăn, reglementarea în cauză nu prevede decât o perioadă de vânatoare de primăvară.
- 190 Totuși, această perioadă corespunde parțial fazei de paradă nupțială a speciilor respective.
- 191 Prin urmare, trebuie să se stabilească dacă această fază este vizată de interdicțiile prevăzute la articolul 7 alineatul (4) din directivă.
- 192 În acest sens, trebuie să se observe că regimul de protecție stabilit în această dispoziție este definit în mod larg, prin referire la specificitățile biologice ale speciilor în cauză, dat fiind că se referă, în afară de perioada de creștere, la diferitele stadii de reproducere și de maturizare.
- 193 Într-adevăr, doar o astfel de concepție răspunde obiectivului articolului 7 alineatul (4) din directivă care, după cum Curtea a precizat deja, este asigurarea unui sistem complet de protecție în perioadele în cursul cărora supraviețuirea păsărilor sălbatice este amenințată în mod deosebit (a se vedea Hotărârea din 17 ianuarie 1991, Comisia/Italia, citată anterior, punctul 14, și Hotărârea din 19 ianuarie 1994, Association pour la protection des animaux sauvages și alții, C-435/92, Rec., p. I-67, punctul 9). Într-adevăr, această jurisprudență reflectă opinia că orice intervenție în cursul perioadelor care au legătură cu reproducerea păsărilor o poate afecta, chiar dacă aceasta privește doar o parte din populația lor.

- 194 Acesta este și cazul fazei de paradă nupțială, în cursul căreia speciile respective sunt vulnerabile și expuse pericolului în mod deosebit.
- 195 Trebuie, așadar, să se concluzioneze că respectiva fază face parte din perioada în cursul căreia articolul 7 alineatul (4) din directivă interzice, în principiu, orice acțiune de vânătoare.
- 196 În ceea ce privește chestiunea dacă derogările enunțate la articolul 9 din directivă pot fi aplicate unor situații guvernate de cerințele speciale de protecție prevăzute la articolul 7 alineatul (4) din directivă, trebuie amintit că, în Hotărârea din 16 octombrie 2003, *Ligue pour la protection des oiseaux și alții* (C-182/02, Rec., p. I-12105, punctul 9), Curtea a apreciat că articolul 9 alineatul (1) litera (c) din directivă admite posibilitatea de a autoriza, cu respectarea celorlalte prevederi ale respectivului articol 9, capturarea, păstrarea sau alte utilizări judicioase ale păsărilor în perioadele indicate la articolul 7 alineatul (4) din directivă, în cursul cărora supraviețuirea păsărilor sălbatice este amenințată în mod special.
- 197 Prin urmare, vânătoarea la păsări sălbatice practică în scopuri de agrement în cursul perioadelor indicate la articolul 7 alineatul (4) din directivă poate, sub rezerva ca cerințele prevăzute la articolul 9 alineatul (2) din aceasta să fie îndeplinite, să corespundă unei „utilizări judicioase” în sensul articolului 9 alineatul (1) litera (c) din directivă (a se vedea în acest sens Hotărârea *Ligue pour la protection des oiseaux și alții*, citată anterior, punctul 11).
- 198 Totuși, sarcina probei în ceea ce privește respectarea cerințelor menționate pentru fiecare derogare revine autorității naționale cu putere de decizie (a se vedea în acest sens Hotărârea din 15 decembrie 2005, *Comisia/Finlanda*, C-344/03, Rec., p. I-11033, punctele 39 și 60, precum și Hotărârea din 8 iunie 2006, *WWF Italia și alții*, C-60/05, Rec., p. I-5083, punctul 34).

- 199 În privința determinării dacă regimul de vânătoare stabilit prin articolul 51 alineatul 2 din KrntJagdG este conform articolului 9 alineatul (1) litera (c) din directivă, în special în ceea ce privește cerința ca prelevările derogatorii să fie efectuate „în număr mic”, trebuie amintit că statele membre, cu ocazia adoptării măsurilor de transpunere a acestei din urmă dispoziții, trebuie să garanteze că, în toate cazurile de aplicare a derogării prevăzute prin aceasta și pentru toate speciile protejate, prelevările cinegetice autorizate nu depășesc un plafon conform limitării respectivelor prelevări la un număr mic; acest plafon trebuie stabilit pe baza unor date științifice riguroase (a se vedea Hotărârea WWF Italia și alții, citată anterior, punctul 29).
- 200 În acest sens, chiar dacă este adevărat că, așa cum afirmă pârâta, vânătoarea la cocoșul de munte și la cocoșul de mesteacăn este supusă unei planificări generale a prelevărilor, dispoziția națională sus-menționată nu precizează totuși în ce constă, în acest cadru, noțiunea „în număr mic”, în sensul articolului 9 alineatul (1) litera (c) din directivă.
- 201 Or, o transpunere a directivei conformă dreptului comunitar presupune că instanțele competente pentru autorizarea prelevărilor derogatorii de păsări aparținând unei anumite specii trebuie să fie în măsură să se sprijine pe indicatori suficient de preciși în ceea ce privește plafoanele cantitative de respectat (a se vedea în acest sens Hotărârea WWF Italia și alții, citată anterior, punctul 36).
- 202 Prin urmare, regimul de vânătoare stabilit prin articolul 51 alineatul 2 din KrntJagdG nu este conform articolului 9 alineatul (1) litera (c) din directivă.
- 203 Trebuie adăugat că Republica Austria a recunoscut că speciile în cauză sunt de asemenea prezente pe teritoriul respectiv toamna și iarna, precizând totuși că vânătoarea în cursul acestei perioade a anului se desfășoară în condiții mai puțin favorabile. Or, o astfel de circumstanță este lipsită de relevanță din perspectiva cadrului juridic de protecție stabilit prin directivă.

- 204 În aceste condiții, nici articolul 51 alineatul 2 din KrntJagdG nu este conform părții introductive a articolului 9 alineatul (1) din directivă care supune acordarea de derogări de la dispozițiile de protecție a păsărilor condiției lipsei unei alte soluții satisfăcătoare (a se vedea în acest sens Hotărârea din 9 iunie 2005, Comisia/Spania, C-135/04, Rec., p. I-5261, punctul 18).
- 205 În sfârșit, în ceea ce privește argumentele prezentate de Republica Austria privind necesitatea de a autoriza vânătoarea la cocoșul de munte și la cocoșul de mesteacăn în scopul conservării și întreținerii habitatului lor de către vânători, trebuie să se observe că, deși, într-adevăr, protecția florei figurează printre motivele de derogare enunțate la articolul 9 alineatul (1) litera (a) a patra liniuță din directivă, trebuie totuși să se noteze că protecția acestui habitat poate fi asigurată independent de vânătoare (a se vedea în acest sens Hotărârea Comisia/Finlanda, citată anterior, punctele 35 și 40).
- 206 De altfel, după cum a arătat avocatul general la punctul 61 din concluzii, statele membre sunt obligate să asigure această protecție în temeiul articolului 4 din directivă, atât în interiorul, cât și în afara zonelor de protecție specială a păsărilor.
- 207 Argumentele Republicii Austria trebuie, așadar, respinse în ansamblu.
- 208 Prin urmare, trebuie să se constate că reglementarea vânătorii în Carintia în ceea ce privește ansamblul speciilor vizate de prezenta obiecție nu este conformă directivei.
- 209 Așadar, acțiunea Comisiei este fondată cu privire la acest aspect.

— Landul Austria Inferioară

Argumentele părților

- 210 Comisia arată că articolul 22 din Nö JagdVO stabilește perioade de vânatoare privind un anumit număr de specii care cuprind perioada de creștere sau stadiile de reproducere și de maturizare a speciilor respective. Este vorba despre cocoșul de munte (a cărui vânare este autorizată între 1 și 31 mai în anii pari, în condițiile în care, în opinia Comisiei, ar trebui să fie autorizată între 1 octombrie și 28 februarie), cocoșul de mesteacăn (a cărui vânare este autorizată între 1 și 31 mai în anii impari, în loc de între 21 septembrie și 31 martie), cocoșul de munte încrucișat (a cărui vânare este autorizată între 1 ianuarie și 31 decembrie, în loc de între 1 octombrie și 28 martie), sitarul de pădure (a cărui vânare este autorizată între 1 septembrie și 31 decembrie și între 1 martie și 15 aprilie, în loc de între 11 septembrie și 19 februarie) și porumbelul gulerat (a cărui vânare este autorizată între 1 august și 31 ianuarie, în loc de între 1 septembrie și 31 ianuarie).
- 211 Republica Austria admite că deschiderea vânătorii de toamnă la porumbelul gulerat ar trebui stabilită la 1 septembrie, așa cum pretinde Comisia.
- 212 În ceea ce privește regimul de vânatoare pentru cocoșul de munte, pentru cocoșul de mesteacăn și pentru sitarul de pădure, acest stat membru face trimitere la ansamblul argumentelor sale privind transpunerea articolului 7 alineatul (4) din directivă în Carintia (a se vedea punctele 179-183 din prezenta hotărâre).
- 213 Statul membru menționat amintește că, în ceea ce privește aceste specii, perioada de vânatoare de primăvară se situează în faza de paradă nupțială, care precedă perioadele de creștere, de clocire și de maturizare. Prin urmare, nu se poate aplica regimul de protecție specială stabilit prin articolul 7 alineatul (4) din directivă.

- 214 În opinia Republicii Austria, perioadele de vânătoare privind cocoșul de munte încrucișat nu pot face obiectul prezentei acțiuni, întrucât această specie nu a fost avută în vedere în cadrul procedurii precontencioase.
- 215 Pe de altă parte, acest stat membru susține că masculii din această specie sunt mai mari decât masculii din specia cocoșului de mesteacăn și, astfel, îi perturbă pe aceștia din urmă în timpul paradei nuptiale.

Aprecierea Curții

- 216 Având în vedere răspunsul pârâtei la obiecția privind perioada de vânătoare la porumbelul gulerat, trebuie să se constate neîndeplinirea obligațiilor cu privire la acest aspect.
- 217 În privința cocoșului de munte încrucișat, trebuie să se arate că acesta din urmă rezultă din încrucișarea a două specii și că, indiferent dacă poate fi considerat o specie de sine stătătoare în sens biologic, se deosebește în orice caz de cocoșul de munte și de cocoșul de mesteacăn.
- 218 Prin urmare, regimul de vânătoare pentru cocoșul de munte încrucișat în Austria Superioară ar fi trebuit menționat în scrisoarea de punere în întârziere, dat fiind că, în conformitate cu jurisprudența Curții, această scrisoare delimitează obiectul litigiului (a se vedea în acest sens Hotărârea din 27 aprilie 2006, Comisia/Germania, C-441/02, Rec., p. I-3449, punctele 59 și 60, precum și Hotărârea din 30 ianuarie 2007, Comisia/Danemarca, C-150/04, Rep., p. I-1163, punctele 66 și 67).

219 Așadar, acțiunea Comisiei trebuie considerată inadmisibilă cu privire la acest aspect.

220 În privința obiecției întemeiate pe o protecție insuficientă a sitarului de pădure, trebuie să se observe că, pentru această specie, vânătoria este autorizată între 1 martie și 15 aprilie și de la sfârșitul verii până la începutul iernii.

221 Permițând vânarea acestei specii mai mult de cinci luni, regimul stabilit prin articolul 22 din Nö JagdVO exercită o presiune excesivă asupra populației respective.

222 Or, după cum reiese de la punctele 186 și 187 din prezenta hotărâre, un astfel de regim nu poate în niciun caz să intre în sfera de aplicare a articolului 9 din directivă.

223 În ceea ce privește cocoșul de munte și cocoșul de mestecăn, trebuie amintit că, după cum reiese de la punctele 194 și 195 din prezenta hotărâre, vânătoria de primăvară corespunde fazei de paradă nupțială a respectivelor specii, care reprezintă o perioadă pentru care articolul 7 alineatul (4) din directivă impune măsuri de protecție speciale.

224 Deși este adevărat că, pentru aceste două specii, nu este prevăzută nicio vânătoare de toamnă, iar vânătoria de primăvară este limitată la un an din doi, Republica Austria nu a furnizat totuși indicații concrete cu privire la modul în care este asigurată respectarea articolului 9 alineatul (1) litera (c) din directivă, în special în ceea ce privește limitarea prelevărilor la un „număr mic”.

- 225 Or, după cum reiese de la punctele 199 și 201 din prezenta hotărâre, revine autorităților competente ale statului membru respectiv să garanteze, cu o precizie juridică suficientă și pe baza unor date științifice recunoscute, că limita maximă cantitativă nu este în niciun caz depășită și, prin urmare, că este asigurată o protecție completă a speciilor vizate (a se vedea de asemenea în acest sens Hotărârea din 9 decembrie 2004, Comisia/Spania, C-79/03, Rec., p. I-11619, punctul 41).
- 226 Totuși, astfel de precizări nu figurează în reglementarea în litigiu.
- 227 Prezenta obiecție a Comisiei este, prin urmare, întemeiată în ceea ce privește ansamblul speciilor vizate, cu excepția cocoșului de munte încrucișat, pentru care aceasta este inadmisibilă.

— Landul Austria Superioară

Argumentele părților

- 228 Comisia notează că, în conformitate cu articolul 1 alineatul 1 din Oö SchonzeitenVO, vânătoarea este autorizată în cursul perioadei de creștere sau a stadiilor de reproducere și de maturizare în ceea ce privește, pe de o parte, masculii din speciile de cocoș de munte (această vânătoare fiind autorizată între 1 și 31 mai, în condițiile în care, în opinia Comisiei, ar trebui să fie autorizată între 1 octombrie și 28 februarie), de cocoș de mesteacăn (această vânătoare fiind autorizată între 1 și 31 mai, în loc de între 21 septembrie și 31 martie) și de cocoș de munte încrucișat (această vânătoare fiind autorizată între 1 și 31 mai, în loc de între 1 octombrie și 28 martie), precum și, pe de altă parte, de sitar de pădure (această vânătoare fiind autorizată între 1 octombrie și 30 aprilie, în loc de între 11 septembrie și 19 februarie).

- 229 Republica Austria subliniază că vânătoarea de primăvară la cocoșul de munte, cocoșul de mesteacăn și cocoșul de munte încrucișat se situează în timpul fazei de paradă nupțială și nu intră, așadar, în sfera de aplicare a articolului 7 alineatul (4) din directivă.
- 230 Respectivul stat membru face trimitere în acest sens la argumentele sale, reluate la punctele 179-183 din prezenta hotărâre, în ceea ce privește regimul de vânătoare în vigoare în Carintia.
- 231 În privința sitarului de pădure, acesta arată că perioadele de vânătoare prevăzute derogă de la directivă doar în privința masculilor, care sunt, în realitate, singurii care sunt vânați în timpul fazei de paradă nupțială. Prin urmare, femelele nu ar fi perturbate în niciun stadiu al perioadei de reproducere. Particularitățile biologice ale acestei specii ar furniza, în plus, garanția că acest regim de vânătoare este compatibil cu principiile de utilizare rațională și de control echilibrat al populațiilor respective.

Aprecierea Curții

- 232 În privința obiecției privind protecția cocoșului de munte și a cocoșului de mesteacăn, trebuie amintit că, după cum rezultă de la punctele 194 și 195 din prezenta hotărâre, perioada de vânătoare, astfel cum a fost stabilită în Austria Superioară pentru aceste două specii, corespunde unei perioade care trebuie să facă obiectul unei protecții speciale în temeiul articolului 7 alineatul (4) din directivă.
- 233 Or, deși este adevărat că doar vânătoarea de primăvară este autorizată pentru respectivele specii, Republica Austria nu a prezentat elemente susceptibile să

dovedească faptul că acest regim răspunde cerințelor enunțate la articolul 9 alineatul (1) litera (c) din directivă, astfel cum au fost precizate în jurisprudență (a se vedea punctele 199 și 201 din prezenta hotărâre). În particular, reglementarea în litigiu nu precizează în ce măsură respectivul regim garantează că prelevările se limitează la un „număr mic”.

- 234 În ceea ce privește obiecția privind regimul de vânătoare pentru cocoșul de munte încrucișat, care este o pasăre ce rezultă din încrucișarea cocoșului de munte și a cocoșului de mesteacăn, trebuie amintit că, în conformitate cu articolul 1 din directivă, aceasta are drept obiectiv conservarea tuturor speciilor de păsări care se găsesc în mod natural în stare sălbatică pe teritoriul european al statelor membre pentru care se aplică tratatul.
- 235 În acest sens, după cum a subliniat avocatul general la punctul 93 din concluzii, o specie biologică se definește ca ansamblul tuturor indivizilor care constituie o comunitate de reproducere.
- 236 Or, în cadrul memoriului său în apărare, Republica Austria a contestat că rezultatul unei împerecheri implicând un cocoș de munte încrucișat, mascul sau femelă, se poate naște în libertate, fără a fi contrazis de către Comisie asupra acestui punct.
- 237 Așadar, Comisia nu a dovedit că există, în ceea ce privește cocoșul de munte încrucișat, o comunitate de reproducere care ar permite ca acesta să fie considerat o specie de sine stătătoare, intrând astfel în sfera de aplicare a directivei.
- 238 Așadar, obiecția privind regimul de vânătoare pentru cocoșul de munte încrucișat în Austria Superioară trebuie respinsă ca neîntemeiată.

- 239 În privința obiecției referitoare la regimul de vânătoare pentru sitarul de pădure, trebuie să se constate că această specie poate fi vânată nu numai primăvara, ci și toamna și iarna.
- 240 După cum rezultă de la punctele 186 și 187 din prezenta hotărâre, un astfel de regim este, datorită amplitudinii perioadelor de vânătoare pe care le prevede, incompatibil cu cerințele de protecție ale directivei și nu poate fi justificat în temeiul articolului 9 din aceasta.
- 241 În sfârșit, în ceea ce privește distincția făcută de Republica Austria între masculii și femelele speciei în cauză, este suficient să se noteze că această distincție nu are niciun temei juridic în dispozițiile directivei privind întinderea protecției de care trebuie să beneficieze păsările sălbatice.
- 242 Așadar, obiecția Comisiei trebuie admisă în ceea ce privește regimul de vânătoare în vigoare în Austria Superioară pentru ansamblul speciilor vizate, cu excepția cocoșului de munte încrucișat.

— Landul Salzburg

Argumentele părților

- 243 Comisia arată că din dispozițiile coroborate ale articolului 54 alineatul 1 din Sbg JagdG și ale articolului 1 din Sbg SchonzeitenVO reiese că, pentru un anumit număr de specii, vânătoarea este autorizată fără îndeplinirea condițiilor și a criteriilor de

derogare prevăzute la articolul 9 din directivă, în cursul perioadei de creștere, de reproducere sau de maturizare, adică perioade în cursul cărora vânătoria este, în principiu, interzisă. Este vorba despre cocoșul de munte (a cărui vânare este autorizată între 1 și 31 mai, în condițiile în care, în opinia Comisiei, ar trebui să fie autorizată între 1 octombrie și 28 februarie), cocoșul de mesteacăn (a cărui vânare este autorizată între 1 mai și 15 iunie, în loc de între 21 septembrie și 31 martie), cocoșul de munte încrucișat (a cărui vânare este autorizată între 1 mai și 15 iunie, în loc de între 1 octombrie și 28 martie) și sitarul de pădure (a cărui vânare este autorizată între 1 martie și 15 aprilie și între 1 octombrie și 31 decembrie, în loc de între 11 septembrie și 19 februarie).

244 Comisia notează că articolul 60 alineatul 3a din Sbg JagdG se limitează la stabilirea unui număr minim și, dacă este cazul, a unui număr maxim de prelevări. Nu ar exista, așadar, nicio posibilitate, în cadrul adoptării planurilor de vânătoare, de analizare a motivelor de derogare în lumina articolului 9 din directivă.

245 În ceea ce privește vânătoria la cocoșul de munte, la cocoșul de mesteacăn și la cocoșul de munte încrucișat în timpul fazei de paradă nupțială, Republica Austria face trimitere, în esență, la argumentele sale privind regimul de protecție a respectivelor specii în Carintia (a se vedea punctele 179-183 din prezenta hotărâre).

246 Acest stat membru explică faptul că, la adoptarea regulamentului privind planurile de vânătoare, autoritățile competente țin seama de condițiile și de criteriile conform cărora se permite derogarea de la interdicțiile prevăzute prin directivă, în conformitate cu articolul 9 alineatele (1) și (2) din aceasta.

247 Respectivul stat membru precizează că, în conformitate cu articolul 60 alineatul 3a din Sbg JagdG, numărul maxim de prelevări autorizate trebuie stabilit astfel încât să se obțină sau să se păstreze o populație care să răspundă principiilor stabilite la articolul 3 din Sbg JagdG. Pe de altă parte, regulamentul privind planurile de

vânătoare ar fi adoptat pe baza unei enumerări detaliate și precise a daunelor înregistrate, precum și a raporturilor și a estimărilor privind populația speciilor în cauză. Cifrele indicate în respectivul regulament trebuie înțelese ca fiind prelevări maxime.

- 248 Republica Austria adaugă că intervențiile autorizate nu privesc decât speciile de păsări menționate la articolul 59 alineatul 1 din Sbg JagdG, și anume cele care nu sunt enumerate în anexa II la directivă ca specii ce pot fi vâdate în Austria. Or, niciun plan de vânătoare nu a fost stabilit în acest sens, astfel încât respectivele specii de păsări intră sub incidența unei interdicții generale a vânătorii. Vânărea lor nu poate fi autorizată, în anumite cazuri, decât în temeiul articolului 104 alineatul 4 din Sbg JagdG, totuși doar în afara perioadelor de protecție stabilite prin directivă.

Aprecierea Curții

- 249 După cum reiese din considerațiile care figurează la punctele 186 și 187 din prezenta hotărâre, vânătoarea de primăvară la sitarul de pădure, în plus față de vânătoarea de toamnă, de asemenea autorizată pentru această specie, nu poate fi justificată în temeiul articolului 9 alineatul (1) litera (c) din directivă.

- 250 În ceea ce privește problema de a se stabili dacă sunt întrunite condițiile și criteriile de derogare privind vânătoarea la cocoșul de munte și la cocoșul de mesteacăn, pentru care este autorizată doar o vânătoare de primăvară, trebuie să se constate că articolul 59 alineatul 1 din Sbg JagdG nu se aplică decât speciilor care nu sunt reluate în anexa II la directivă ca specii ce pot fi vâdate în Austria.

- 251 Or, cocoșul de munte și cocoșul de mesteacăn sunt menționați în respectiva anexă la directivă. Aceste două specii nu sunt avute în vedere, așadar, de planificarea prelevărilor.

- 252 În privința chestiunii dacă vânătoria la respectivele specii poate fi justificată în temeiul articolului 9 din directivă, trebuie să se constate că pârâta nu a dovedit că legislația landului Salzburg este conformă motivului de derogare enunțat la articolul 9 alineatul (1) litera (c) din directivă.
- 253 Într-adevăr, articolul 59 alineatul 1 din Sbg JagdG face trimitere la autoritatea investită cu puterea de reglementare pentru analizarea unui plan de vânătore fără ca exercitarea acestei competențe de reglementare să fie încadrată de indicatori cantitativi obligatorii.
- 254 Prin urmare, acțiunea este fondată în ceea ce privește regimul de vânătore aplicabil sitarului de pădure, cocoșului de munte și cocoșului de mesteacăn.
- 255 În ceea ce privește dispozițiile landului Salzburg referitoare la vânătoria la cocoșul de munte încrucișat, trebuie amintit că, după cum reiese de la punctele 234-237 din prezenta hotărâre, nu s-a dovedit că această specie intră în sfera de aplicare a directivei.
- 256 Așadar, obiecția privind vânătoria la cocoșul de munte încrucișat în landul Salzburg trebuie respinsă ca neîntemeiată.
- 257 Din cele ce precedă reiese că prezenta obiecție este întemeiată în ceea ce privește regimul de vânătore pentru ansamblul speciilor în cauză al landului Salzburg, cu excepția cocoșului de munte încrucișat.

— Landul Tirol

Argumentele părților

- 258 Comisia observă că articolul 1 alineatul 1 din DurchfVO Tiroler JagdG stabilește perioade de vânătoare care impietează asupra perioadelor de creștere, de reproducere sau de maturizare în ceea ce privește cocoșul de munte (a cărui vânătoare este autorizată între 1 și 15 mai în anii impari, în condițiile în care ar trebui să fie autorizată, în opinia Comisiei, între 1 octombrie și 28 februarie) și cocoșul de mesteacăn (a cărui vânătoare este autorizată între 10 și 31 mai, în loc de între 21 septembrie și 31 martie), derogând astfel de la articolul 7 alineatul (4) din directivă.
- 259 Comisia subliniază că, dacă vânătoarea la cocoșul de munte și la cocoșul de mesteacăn, care sunt specii amenințate în mod deosebit în Austria, nu trebuia să aibă loc decât în mod excepțional, în conformitate cu articolul 9 din directivă, ar trebui să se supravegheze respectarea condițiilor și a criteriilor de derogare stabilite prin această dispoziție.
- 260 Republica Austria face trimitere la argumentele sale privind regimul de vânătoare de primăvară a speciilor în cauză, care corespunde fazei lor de paradă nupțială, în ceea ce privește Carintia (a se vedea punctele 179-183 din prezenta hotărâre).
- 261 De asemenea, acest stat membru subliniază că este dificil să se vâneze în Tirol la sfârșitul toamnei sau iarna și că, în orice caz, populațiile respectivelor specii nu sunt amenințate în această regiune.

Aprecierea Curții

- 262 În privința întinderii regimului de protecție prevăzut la articolul 7 alineatul (4) din directivă, trebuie amintit, după cum rezultă de la punctele 194 și 195 din prezenta hotărâre, că acest regim cuprinde faza de paradă nupțială a cocoșului de munte și a cocoșului de mesteacăn.
- 263 În privința argumentului Republicii Austria referitor la dificultatea de a practica vânătoarea în Tirol toamna și iarna, este suficient să se observe că o astfel de considerație nu poate fi corelată cu nicio cauză de derogare prevăzută la articolul 9 din directivă.
- 264 Așadar, acțiunea este fondată în ceea ce privește perioadele de vânătoare la cocoșul de munte și la cocoșul de mesteacăn, astfel cum au fost stabilite prin articolul 1 alineatul 1 din DurchfVO Tiroler JagdG.

— Landul Vorarlberg

Argumentele părților

- 265 Comisia arată că perioada de vânătoare stabilită prin articolul 27 alineatul 1 din VlbG JagdVO nu este conformă cerințelor prevăzute la articolul 7 alineatul (4) din directivă în ceea ce privește cocoșul de mesteacăn. Respectiva perioadă a fost stabilită între 11 și 31 mai, în condițiile în care ar fi trebuit stabilită, în opinia Comisiei, între 21 septembrie și 31 martie. Aceasta se situează astfel în timpul fazei de paradă nupțială a speciei în cauză.

- 266 Republica Austria arată că, pentru speciile de vânat cu pene – cu excepția cocoșului de mesteacăn –, Vlbj JagdVO stabilește perioade de vânatoare conforme dispozițiilor directivei. Aceasta face trimitere, în acest sens, la argumentele sale privind transpunerea directivei în Carintia (a se vedea punctele 179-183 din prezenta hotărâre).

Aprecierea Curții

- 267 Pentru a aprecia temeinicia obiecției formulate de către Comisie, este suficient să se constate, după cum reiese de la punctele 194 și 195 din prezenta hotărâre, că Republica Austria nu a dovedit că reglementarea națională vizată de această obiecție îndeplinește condițiile și criteriile de derogare enunțate la articolul 9 din directivă în ceea ce privește cerințele speciale de protecție, enunțate la articolul 7 alineatul (4) din aceasta.
- 268 Prin urmare, obiecția Comisiei privind perioada de vânatoare la cocoșul de mesteacăn, astfel cum a fost stabilită la articolul 27 alineatul 1 din Vlbj JagdVO, este întemeiată.

— Landul Viena

Argumentele părților

- 269 Comisia arată că dispozițiile coroborate ale articolului 69 din Wiener JagdG și ale articolului 1 alineatul 1 din Wiener SchonzeitenVO stabilesc o perioadă de

vânătoare la sitarul de pădure care impietează asupra perioadelor de creștere, de reproducere și de maturizare, care fac, în principiu, obiectul unei interdicții în temeiul articolului 7 alineatul (4) din directivă, fără a se face referire la condițiile pertinente în materie de derogare prevăzute la articolul 9 din directivă.

- 270 Republica Austria susține că regimul de vânătoare vizat de această obiecție este conform derogării prevăzute la articolul 9 alineatul (1) litera (c) din directivă.

Aprecierea Curții

- 271 Având în vedere jurisprudența amintită la punctul 198 din prezenta hotărâre, trebuie să se observe că, pentru landul Viena, Republica Austria nu a prezentat elemente care pot dovedi faptul că sunt îndeplinite condițiile și criteriile enunțate la articolul 9 din directivă, în special în ceea ce privește limitarea prelevărilor de păsări la un „număr mic”, în conformitate cu alineatul (1) litera (c) din respectivul articol, precum și lipsa unei alte soluții satisfăcătoare, în conformitate cu partea introductivă a respectivului alineat.

- 272 Prin urmare, trebuie admisă acțiunea în ceea ce privește perioada de vânătoare la sitarul de pădure în landul Viena, astfel cum a fost stabilită prin dispozițiile coroborate ale articolului 69 din Wiener JagdG și ale articolului 1 alineatul 1 din Wiener SchonzeitenVO.

Încălcarea articolului 8 din directivă în Austria Inferioară

— Argumentele părților

- 273 Comisia susține că articolul 20 alineatul 4 din Nö NSchG nu cuprinde dispoziții care stabilesc îndeajuns mijloacele de vânătoare interzise în temeiul articolului 8 din directivă coroborat cu anexa IV litera (a) la aceasta. Dimpotrivă, acesta cuprinde doar o referință de ordin general la mijloacele, sistemele sau metodele de captură sau de omorâre autorizate.
- 274 Comisia arată că, deși autoritatea competentă este obligată să acționeze în conformitate cu directiva, o practică administrativă conformă directivei nu răspunde cerințelor unei transpuneri adecvate a dreptului comunitar.
- 275 Republica Austria consideră că articolul 20 alineatul 4 din Nö NSchG, care permite omorârea de animale protejate pe bază de autorizații speciale, este conform prevederilor articolului 8 din directivă.
- 276 Acest stat membru consideră că, datorită tehnicii legislative alese în privința obiectivului urmărit prin articolul 20 alineatul 4 din Nö NSchG, protecția impusă prin directivă este asigurată. Autoritățile competente sunt, de fapt, obligate să stabilească în deciziile de autorizare specială mijloacele, sistemele sau metodele de captură sau de omorâre a căror utilizare este permisă. Respectivul autorități trebuie să adopte deciziile în conformitate cu directiva și, având în vedere principiul aplicării coerente a ordinii juridice naționale, respectând de asemenea interdicțiile stabilite la articolul 95 din Nö JagdG.

— Aprecierea Curții

- 277 Astfel cum a fost amintit la punctul 92 din prezenta hotărâre, exactitatea transpunerii are o importanță deosebită în ceea ce privește directiva, în măsura în care gestionarea patrimoniului comun este încredințată fiecărui stat membru pentru propriul teritoriu (a se vedea Hotărârea din 13 octombrie 1987, Comisia/Țările de Jos, 236/85, Rec., p. 3989, punctul 5).
- 278 Prin urmare, invocarea unei practici conforme directivei nu răspunde cerințelor unei transpuneri corecte a acesteia.
- 279 În special, în ceea ce privește mijloacele, sistemele sau metodele de captură sau de omorâre, revine statului membru să stabilească, cu forță juridică obligatorie, lista practicilor ilicite (a se vedea în acest sens Hotărârea din 13 octombrie 1987, Comisia/Țările de Jos, citată anterior, punctele 27 și 28).
- 280 Trebuie adăugat că interdicțiile stabilite în directivă de a utiliza anumite mijloace de captură în cursul exercitării vânătorii trebuie să decurgă din dispoziții de natură normativă. Principiul securității juridice impune ca interdicțiile în cauză să fie reluate în instrumente legale cu forță juridică obligatorie (a se vedea în acest sens Hotărârea din 15 martie 1990, Comisia/Țările de Jos, C-339/87, Rec., p. I-851, punctul 22).
- 281 Într-adevăr, inexistența unei practici incompatibile cu directiva nu ar putea elibera statul membru respectiv de obligația de a adopta acte cu putere de lege sau norme administrative pentru a asigura o transpunere adecvată a dispozițiilor acesteia. În plus, faptul că într-un stat membru nu se recurge la un mijloc de vânatoare anume nu poate reprezenta un motiv pentru a nu transpune o astfel de interdicție în ordinea juridică națională (a se vedea Hotărârea din 15 martie 1990, Comisia/Țările de Jos, citată anterior, punctul 32).

282 Trebuie adăugat că trimiterea la articolul 95 din Nö JagdG nu poate fi pertinentă, dat fiind că doar speciile de animale sălbatice care pot fi vâdate intră sub incidența acestei legi, și nu ansamblul speciilor de păsări sălbatice care intră în sfera de aplicare a directivei.

283 Prin urmare, articolul 8 din directivă nu a fost transpus corect în Austria Inferioară.

284 Așadar, acțiunea Comisiei este fondată cu privire la acest aspect.

Încălcarea articolului 9 alineatele (1) și (2) din directivă în Burgenland, în Austria Inferioară, în Austria Superioară, în landul Salzburg și în Tirol

— Burgenland

Argumentele părților

285 Comisia arată că, în conformitate cu articolul 88a alineatul 1 din Bgld JagdG, vânatoarea la graur este autorizată între 15 iulie și 30 noiembrie și că, în conformitate cu alineatul 2 al aceluiași articol, în cazul apariției masive previzibile de exemplare din această specie, necesitatea acestei măsuri este constatată printr-un regulament de aplicare. Or, această abilitare nu enunță îndeajuns condițiile și criteriile de derogare enumerate la articolul 9 din directivă.

286 Republica Austria apreciază că, având în vedere daunele considerabile pe care graurul le cauzează culturilor viticole, Burgenland a considerat că este necesar să recurgă la dispoziția derogatorie a articolului 9 din directivă și să adopte articolul 88a din Bgld JagdG. Nu există altă soluție satisfăcătoare, dat fiind că mijloacele convenționale de alungare a acestei specii s-au arătat insuficiente.

— Aprecierea Curții

287 Trebuie să se observe cu titlu preliminar că orice măsură de derogare de la dispozițiile de protecție ale directivei trebuie analizată ținând seama de condițiile și criteriile enunțate la articolul 9 din aceasta. Prin urmare, statele membre nu pot abilita autoritatea investită cu puterea de reglementare să adopte măsuri de derogare de la normele de protecție stabilite în directivă fără a defini în mod precis cerințele materiale și formale care decurg de la respectivul articol, cărora trebuie să li se supună astfel de derogări (a se vedea în acest sens Hotărârea WWF Italia și alții, citată anterior, punctele 25 și 28).

288 Or, trebuie să se constate că articolul 88a din Bgld JagdG nu prevede care sunt mijloacele, sistemele și metodele de captură sau de omorâre autorizate și nici nu impune în mod obligatoriu modalitățile concrete de intervenție.

289 Într-adevăr, în conformitate cu alineatul 2 al acestui articol, este suficient ca un regulament de aplicare să constate existența unui pericol pentru viticultură care rezultă din prezența graurilor. În schimb, nu se cere ca regulamentul care urmează a fi adoptat să conțină indicații precise față de criteriile stabilite la articolul 9 alineatul (2) din directivă.

290 Astfel, regimul stabilit la articolul 88a din Bgld JagdG în ceea ce privește lupta contra graurilor nu este conform condițiilor de derogare prevăzute la articolul 9 din directivă.

291 Așadar, obiecția Comisiei este întemeiată cu privire la acest aspect.

— Landul Austria Inferioară

Argumentele părților

292 Comisia arată că autorizația generală conferită la articolul 20 alineatul 4 din Nö NSchG în ceea ce privește activitățile științifice sau pedagogice nu cuprinde o listă exhaustivă a condițiilor și a criteriilor ce trebuie îndeplinite pentru a putea deroga de la dispozițiile în materie de protecție a păsărilor sălbatice. În rest, această autorizație este formulată în termeni atât de vagi încât nu ar putea în niciun caz fi justificată în temeiul articolului 9 din directivă.

293 Comisia mai arată că articolul 21 alineatul 2 din aceeași lege permite de asemenea să se deroge de la dispozițiile privind protecția păsărilor sălbatice în scopuri de exploatare agricolă sau silvicolă fără a supune această excepție condițiilor și criteriilor prevăzute la articolul 9 din directivă.

294 Republica Austria afirmă că protecția impusă prin directivă este garantată la articolul 20 alineatul 4 din Nö NSchG. De fapt, în cadrul aplicării acestei dispoziții, autoritățile competente ar trebui să acționeze, pe de o parte, în conformitate cu

directiva și, pe de altă parte, în sensul aplicării uniforme a ordinii juridice naționale și, prin urmare, luând în considerare cerințele de protecție stabilite de dreptul vânătorii. În orice caz, în practică se acordă doar derogări foarte restrictive.

295 Acest stat membru susține că punerea în aplicare a derogării prevăzute la articolul 20 alineatul 4 din Nö NSchG prezintă, în plus, posibilitatea de a aplica, dacă este cazul, criterii mai restrictive decât cele prevăzute la articolul 9 din directivă. În privința articolului 21 alineatul 2 din Nö NSchG, această dispoziție stabilește în mod expres că, atunci când se aduce atingere în mod deliberat plantelor, animalelor sau habitatelor protejate, clauzele derogatorii nu sunt aplicabile.

296 Respectivul stat membru adaugă faptul că, deși derogările de la regimul de vânătoare, precum și de la alte restricții și interdicții prevăzute la articolele 5, 6 și 8 din directivă trebuie întemeiate pe cel puțin unul dintre motivele enumerate la articolul 9 alineatul (1) din aceasta, trebuie de asemenea să se țină seama de faptul că este posibilă capturarea păsărilor în număr mic, cu condiția să se respecte celelalte cerințe enunțate la acest din urmă articol.

Aprecierea Curții

297 Trebuie să se arate cu titlu preliminar că posibilitatea de a deroga de la dispozițiile de protecție privind exercitarea vânătorii, precum și de la interdicțiile înscrise la articolele 5, 6 și 8 din directivă este supusă, în temeiul articolului 9 din aceasta, unui anumit număr de condiții și de criterii.

- 298 De asemenea, trebuie amintit că, în ce privește condițiile esențiale privind forma juridică a transpunerii directivei, Curtea a precizat că, în scopul garantării deplinei aplicări a acesteia, în drept și nu doar în fapt, statele membre trebuie să prevadă un cadru legal precis în domeniul respectiv și că faptul că într-un stat membru nu există activități incompatibile cu interdicțiile directivei nu poate justifica lipsa dispozițiilor legale (a se vedea Hotărârea din 15 martie 1990, Comisia/Țările de Jos, citată anterior, punctul 25).
- 299 Trebuie să se adauge că criteriile și condițiile în temeiul cărora statele membre pot deroga de la interdicțiile prevăzute prin directivă trebuie reluate în dispoziții naționale precise (a se vedea Hotărârea din 7 martie 1996, Associazione Italiana per il WWF și alții, C-118/94, Rec., p. I-1223, punctul 22).
- 300 Rezultă că actele cu putere de lege sau normele administrative pe care statele membre le adoptă în materie trebuie să enumere, ele însele, în mod exhaustiv motivele care permit, dacă este cazul, să se deroge de la dispozițiile de protecție prevăzute în directivă.
- 301 În plus, după cum se arată la punctul 162 din prezenta hotărâre, practici administrative conforme directivei nu îndeplinesc cerințele unei transpuneri corecte.
- 302 În aceste condiții, trebuie să se constate că, dat fiind cuprinsul său, articolul 20 alineatul 4 din Nö NSchG nu poate reprezenta o transpunere corectă a unuia dintre motivele de derogare prevăzute la articolul 9 din directivă.

- 303 În privința articolului 21 alineatul 2 din Nö NSchG, care exclude utilizarea agricolă și silvicolă a terenurilor de la interdicțiile în materie de protecție a păsărilor, trebuie să se observe că această dispoziție nu este aplicabilă în caz de prejudiciu cauzat în mod deliberat plantelor și animalelor protejate.
- 304 Or, diferitele interdicții prevăzute la articolul 5 din directivă, care se pot aplica exploatărilor agricole sau silvicole, se raportează la prejudiciile cauzate în mod deliberat.
- 305 Prin urmare, excepțiile prevăzute la articolul 21 alineatul 2 din Nö NSchG nu pot fi supuse articolului 9 din directivă.
- 306 Din cele ce precedă reiese că obiecția Comisiei întemeiată pe o încălcare a articolului 9 alineatele (1) și (2) din directivă de legislația landului Austria Inferioară este întemeiată în ceea ce privește articolul 20 alineatul 4 din Nö NSchG.
- 307 În schimb, în măsura în care aceasta privește articolul 21 alineatul 2 din Nö NSchG, această obiecție nu este întemeiată.

— Landul Austria Superioară

Argumentele părților

- 308 Comisia susține că articolul 60 alineatul 3 din Oö JagdG nu îndeplinește condițiile și criteriile prevăzute la articolul 9 din directivă, întrucât legalitatea măsurilor de intervenție autorizate de această dispoziție națională nu este supusă condiției lipsei unei alte soluții satisfăcătoare.

- 309 Republica Austria pretinde că respectiva dispoziție națională este conformă dreptului comunitar, dat fiind că totalitatea cerințelor materiale și formale enunțate la articolul 9 din directivă sunt îndeplinite. Păsările vizate în dispoziția națională în cauză sunt într-adevăr protejate tot timpul anului și, pentru a deroga de la regimul de protecție stabilit prin articolul 48 din Oö JagdG, se impune întotdeauna obținerea unei autorizații.
- 310 De asemenea, acest stat membru arată că din lucrările pregătitoare ale articolului 60 alineatul 3 din Oö JagdG reiese că legiuitorul din Austria Superioară a analizat el însuși condițiile și criteriile enunțate la articolul 9 din directivă.
- 311 Or, acest legiuitor a considerat că puterile acordate posesorilor în scopul de a preveni producerea de daune importante asupra recoltelor, a șeptelului, precum și a altor forme de proprietate sunt justificate, proprietarii nedisponând, în general, de altă soluție satisfăcătoare atunci când animalele vizate pătrund în clădirile de locuit sau de exploatare.

Aprecierea Curții

- 312 Trebuie să se observe că articolul 60 alineatul 3 din Oö JagdG permite capturarea sau omorârea și însușirea păsărilor protejate în scopul prevenirii daunelor asupra „altor forme de proprietate”.
- 313 Un astfel de motiv de derogare nu corespunde intereselor a căror protecție este vizată la articolul 9 alineatul (1) litera (a) a treia liniuță din directivă.

- 314 În plus, de la articolul 9 alineatul (2) a patra liniuță din directivă reiese că autoritățile statelor membre însărcinate cu aplicarea acesteia din urmă sunt obligate să desemneze o autoritate care, pentru fiecare măsură derogatorie avută în vedere, analizează dacă sunt îndeplinite condițiile impuse pentru autorizarea unei astfel de măsuri, se pronunță în special asupra mijloacelor, a sistemelor sau a metodelor care pot fi utilizate și stabilește limitele acestei măsuri, precum și persoanele care se pot prevala de aceasta.
- 315 Or, articolul 60 alineatul 3 din Oö JagdG nu cuprinde astfel de precizări.
- 316 De asemenea, trebuie să se constate că această dispoziție nu precizează nici modalitățile controalelor prevăzute la articolul 9 alineatul (2) a cincea liniuță din directivă.
- 317 În sfârșit, în privința argumentului întemeiat pe o interpretare conformă acesteia din urmă de către autoritățile competente, este suficient să se amintească, după cum a fost deja expus la punctul 162 din prezenta hotărâre, că nu se poate considera că o serie de simple practici administrative, care pot, prin natura lor, să fie modificate de administrație în mod arbitrar și care sunt lipsite de o publicitate adecvată, constituie o executare conformă dreptului comunitar a obligației de transpunere care revine statelor membre, destinată ale unei directive.
- 318 Prin urmare, articolul 60 alineatul 3 din Oö JagdG nu este conform articolului 9 alineatele (1) și (2) din directivă.
- 319 Prin urmare, trebuie să se admită acțiunea Comisiei cu privire la acest aspect.

— Landul Salzburg

Argumentele părților

320 Comisia arată că, în conformitate cu articolul 34 alineatul 1 din Sbg NSchG, pot fi acordate derogări de la dispozițiile în materie de protecție, în special în scopul fabricării băuturilor. Or, nu s-a stabilit care sunt elementele constitutive ale unei derogări autorizate prin directivă cu care un astfel de regim ar putea fi corelat.

321 De asemenea, Comisia arată că, în conformitate cu articolul 72 alineatul 3 din Sbg JagdG, pot fi acordate derogări de la interdicția de a utiliza capcane pentru a omorî animalele sălbatice, fără a ține seama de condițiile și de criteriile prevăzute la articolul 9 din directivă. Pe de altă parte, o interpretare restrictivă a articolului 72 alineatul 3 din Sbg JagdG nu ar fi suficientă pentru îndeplinirea respectivelor condiții și criterii, cu forță juridică obligatorie.

322 În ceea ce privește fabricarea băuturilor menționată la articolul 34 alineatul 1 din Sbg NSchG, Republica Austria susține că această dispoziție nu este aplicabilă păsărilor. Este vorba despre o derogare care are drept scop să permită fabricarea de băuturi alcoolice pe bază de anumite specii de plante. În plus, această dispoziție nu autorizează acordarea de derogări decât dacă sunt îndeplinite condițiile enunțate la alineatul 3 al aceluiași articol.

323 În privința utilizării de capcane în temeiul articolului 72 alineatul 3 din Sbg JagdG, acest stat membru susține conformitatea condițiilor de derogare cu cerințele articolului 9 din directivă.

Aprecierea Curții

- 324 În primul rând, trebuie să se observe că articolul 34 alineatul 1 din Sbg NSchG prevede un motiv de derogare legat de fabricarea de băuturi care nu figurează pe lista exhaustivă a motivelor enumerate la articolul 9 alineatul 1 din directivă.
- 325 În plus, alineatele 1 și 3 ale respectivului articol 34 nu cuprind nicio restricție în privința modalităților de aplicare a derogării pe care acesta o prevede.
- 326 În al doilea rând, în privința articolului 72 alineatul 3 din Sbg JagdG, se impune constatarea faptului că această dispoziție încalcă de asemenea caracterul exhaustiv al listei motivelor de derogare de la articolul 9 alineatul (1) din directivă. Într-adevăr, respectivul articol 72 alineatul 3 permite punerea de capcane, între altele, atunci când interese publice de o importanță comparabilă prevenirii amenințărilor împotriva vieții sau a sănătății umane nu pot fi protejate altfel.
- 327 Or, un astfel de motiv de derogare nu figurează pe respectiva listă.
- 328 Prin urmare, prezenta obiecție a Comisiei trebuie să se considere întemeiată.

— Landul Tirol

Argumentele părților

- 329 Comisia susține că articolul 4 alineatul 3 din Tiroler NSchVO prevede că este legală vânarea ciorii, a graurului și a mierlei din culturile agricole și silvicole, precum și în

grădinile private, fără a se face referire la condițiile și criteriile prevăzute la articolul 9 din directivă.

- 330 Republica Austria consideră că articolul 4 alineatul 3 din Tiroler NSchVO nu contravine articolului 9 din directivă, pentru motivul că nu reprezintă o derogare de la articolele 5, 6 și 7 din aceasta din urmă. În special, în conformitate cu articolul 5 litera (d) din aceasta, sunt interzise doar perturbările relevante în contextul obiectivelor directivei. Or, îndepărtarea autorizată a celor trei specii nu are un astfel de efect.
- 331 De asemenea, acest stat membru subliniază că regimul de protecție stabilit prin articolele 5, 6 și 7 din directivă, precum și regimul derogatoriu prevăzut la articolul 9 alineatele (1) și (2) vizează perturbări cu caracter deliberat.

Aprecierea Curții

- 332 Trebuie să se observe că redactarea articolului 4 alineatul 3 din Tiroler NSchVO exclude, fără nicio limitare, trei specii de păsări sălbatice de la regimul de protecție prevăzut prin directivă atunci când exemplarele acestor specii se află în interiorul sau în apropiere de culturi agricole sau silvicole, precum și de grădini familiale.
- 333 Trebuie arătat că această derogare nu este însoțită de nicio rezervă în privința modalităților sale de aplicare.

- 334 Trebuie adăugat că, dacă speciile respective ar fi efectiv îndepărtate de toate spațiile astfel vizate, habitatele lor ar fi aproape reduse la zero. Prin urmare, contrar susținerilor Republicii Austria, perturbarea care rezultă poate fi relevantă în contextul obiectivelor de protecție ale directivei.
- 335 În lumina acestor considerații, trebuie să se constate că articolul 4 alineatul (3) din Tiroler NschVO nu îndeplinește condițiile și criteriile de derogare enunțate la articolul 9 din directivă.
- 336 Prin urmare, trebuie să se admită obiecția formulată de Comisie față de această din urmă dispoziție.

Încălcarea articolului 11 din directivă în Austria Inferioară

— Argumentele părților

- 337 Comisia apreciază că articolul 17 alineatul 5 din Nö NSchG supune introducerea speciilor de păsări care nu se găsesc în mod natural în stare sălbatică în Austria Inferioară condiției ca aceste intervenții să nu provoace o deteriorare durabilă a mediului natural autohton. Or, această condiție reprezintă un criteriu suplimentar în raport cu cele prevăzute la articolul 11 din directivă.
- 338 Republica Austria observă că, în cadrul unei interpretări a articolului 17 alineatul 5 din Nö NSchG conforme respectivei dispoziții a directivei, autorizația de a introduce în natură o specie care nu este autohtonă este întotdeauna refuzată dacă acest lucru prejudiciază flora și fauna locale.

— Aprecierea Curții

- 339 Cu titlu introductiv, trebuie amintit că, după cum s-a arătat la punctul 103 din prezenta hotărâre, importanța unei protecții complete și eficiente a păsărilor sălbatice în interiorul întregii Comunități, indiferent de locul lor de ședere sau de spațiul lor de trecere, determină incompatibilitatea cu directiva a oricărei legislații naționale care stabilește protecția păsărilor sălbatice în funcție de noțiunea de patrimoniu național.
- 340 De asemenea, trebuie să se observe că articolul 11 din directivă, conform căruia statele membre se asigură că eventuala introducere a speciilor de păsări care nu se găsesc în mod natural în stare sălbatică pe teritoriul european al statelor membre nu prejudiciază deloc flora și fauna locale, stabilește un cadru juridic deosebit de restrictiv în ceea ce privește posibilitatea de a autoriza introducerea de astfel de specii de păsări.
- 341 Or, articolul 17 alineatul 5 din Nö NSchG prevede un regim de protecție care se îndepărtează de la cel enunțat la articolul 11 din directivă în privința mai multor aspecte. Prin urmare, acesta trebuie considerat ca nefiind conform cu această din urmă dispoziție.
- 342 În privința argumentului conform căruia, în orice caz, respectivul articol 17 alineatul 5 din Nö NSchG ar fi interpretat într-un mod conform directivei de către autoritățile naționale competente, este suficient să se amintească, după cum rezultă de la punctul 162 din prezenta hotărâre, că o astfel de situație nu poate garanta transpunerea completă a directivei.

343 Prin urmare, această ultimă obiecție a Comisiei trebuie admisă.

344 Din ansamblul considerațiilor care precedă reiese că, prin netranspunerea corectă:

- a articolului 1 alineatele (1) și (2) din directivă în Burgenland, în Carintia, în Austria Inferioară, în Austria Superioară și în Styria;
- a articolului 5 din directivă în Burgenland, în Carintia, în Austria Inferioară, în Austria Superioară și în Styria;
- a articolului 6 alineatul (1) din directivă în Austria Superioară;
- a articolului 7 alineatul (1) din directivă în Carintia, în Austria Inferioară și în Austria Superioară;
- a articolului 7 alineatul (4) din directivă în următoarele landuri și cu privire la următoarele specii:
  - în Carintia, în ceea ce privește cocoșul de munte, cocoșul de mesteacăn, lișița, sitarul de pădure, porumbelul gulerat și guguștiucul;

- în Austria Inferioară, în ceea ce privește porumbelul gulerat, cocoșul de munte, cocoșul de mesteacăn și sitarul de pădure;

- în Austria Superioară, în ceea ce privește cocoșul de munte, cocoșul de mesteacăn și sitarul de pădure;

- în landul Salzburg, în ceea ce privește cocoșul de munte, cocoșul de mesteacăn și sitarul de pădure;

- în Styria, în ceea ce privește cocoșul de munte, cocoșul de mesteacăn și sitarul de pădure;

- în Tirol, în ceea ce privește cocoșul de munte și cocoșul de mesteacăn;

- în Vorarlberg, în ceea ce privește cocoșul de mesteacăn și

- în landul Viena, în ceea ce privește sitarul de pădure;

- a articolului 8 din directivă în Austria Inferioară;

- a articolului 9 alineatele (1) și (2) din directivă în Burgenland, în Austria Inferioară, în ceea ce privește articolul 20 alineatul 4 din Nö NSchG, în Austria Superioară, în landul Salzburg, în Tirol și în Styria;

- a articolului 11 din directivă în Austria Inferioară,

Republica Austria nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolelor 10 CE și 249 CE și al articolului 18 din directivă.

Cu privire la cheltuielile de judecată

³⁴⁵ În temeiul articolului 69 alineatul (2) din Regulamentul de procedură, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată. Întrucât Comisia a solicitat obligarea Republicii Austria la plata cheltuielilor de judecată, iar Republica Austria a căzut în pretenții cu privire la partea esențială a motivelor sale referitoare la motivele privind neîndeplinirea obligațiilor care fac încă obiectul litigiului, se impune obligarea acesteia la plata cheltuielilor de judecată aferente acestor motive.

³⁴⁶ În ceea ce privește motivele privind neîndeplinirea obligațiilor menționate în cererea introductivă la care Comisia a renunțat într-un stadiu ulterior al procedurii, trebuie să se constate că abandonarea obiecțiilor respective a intervenit ca urmare a modificărilor instrumentelor juridice naționale în litigiu. Această renunțare este, așadar, imputabilă părâtei, având în vedere că respectivele instrumente nu au fost adaptate cerințelor dreptului comunitar decât cu întârziere. Prin urmare, potrivit articolului 69 alineatul (5) din Regulamentul de procedură, se impune obligarea

Republicii Austria și la plata cheltuielilor de judecată aferente respectivelor motive privind neîndeplinirea obligațiilor. În concluzie, se impune obligarea pârâtei la plata tuturor cheltuielilor de judecată aferente prezentei proceduri.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera a patra) declară și hotărăște:

1) Prin netranspunerea corectă:

- **a articolului 1, alineatele (1) și (2) din Directiva 79/409/CEE a Consiliului din 2 aprilie 1979 privind conservarea păsărilor sălbatice în Burgenland, în Carintia, în Austria Inferioară, în Austria Superioară și în Styria;**

- **a articolului 5 din Directiva 79/409 în Burgenland, în Carintia, în Austria Inferioară, în Austria Superioară și în Styria;**

- **a articolului 6 alineatul (1) din Directiva 79/409 în Austria Superioară;**

- **a articolului 7 alineatul (1) din Directiva 79/409 în Carintia, în Austria Inferioară și în Austria Superioară;**

- **a articolului 7 alineatul (4) din Directiva 79/409 în următoarele landuri și cu privire la următoarele specii:**

- în Carintia, în ceea ce privește cocoșul de munte, cocoșul de mesteacăn, lișița, sitarul de pădure, porumbelul gulerat și guguștiucul;

- în Austria Inferioară, în ceea ce privește porumbelul gulerat, cocoșul de munte, cocoșul de mesteacăn și sitarul de pădure;

- în Austria Superioară, în ceea ce privește cocoșul de munte, cocoșul de mesteacăn și sitarul de pădure;

- în landul Salzburg, în ceea ce privește cocoșul de munte, cocoșul de mesteacăn și sitarul de pădure;

- în Styria, în ceea ce privește cocoșul de munte, cocoșul de mesteacăn și sitarul de pădure;

- în Tirol, în ceea ce privește cocoșul de munte și cocoșul de mesteacăn;

- în Vorarlberg, în ceea ce privește cocoșul de mesteacăn;

- în landul Viena, în ceea ce privește sitarul de pădure;

- a articolului 8 din Directiva 79/409 în Austria Inferioară;

- a articolului 9 alineatele (1) și (2) din Directiva 79/409 în Burgenland, în Austria Inferioară, în ceea ce privește articolul 20 alineatul 4 din Legea privind protecția naturii din landul Austria Inferioară (Niederösterreichisches Naturschutzgesetz), în Austria Superioară, în landul Salzburg, în Tirol și în Styria;

- a articolului 11 din Directiva 79/409 în Austria Inferioară,

Republica Austria nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolelor 10 CE și 249 CE, precum și al articolului 18 din Directiva 79/409.

- 2) **Respinge acțiunea cu privire la restul motivelor.**

- 3) **Obligă Republica Austria la plata cheltuielilor de judecată.**

Semnături